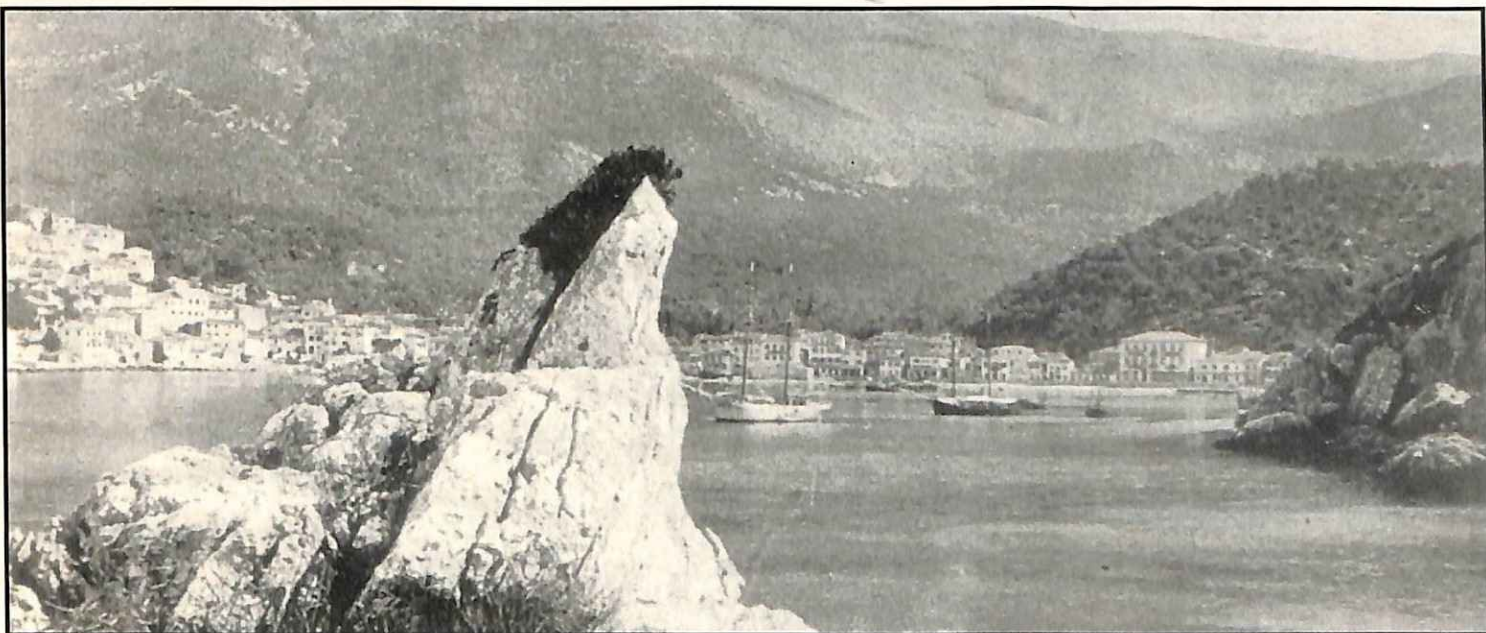

Η ΠΑΡΓΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Ετος 1ο • Αριθ. Φύλλου 4
ΜΑΡΤΙΟΣ 1993

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 * 10431 ΑΘΗΝΑ *
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 5225788

ΠΑΡΓΑ: Το λιμάνι ψηλά από τους βραχίονες που το περικλείουν (Τελευταία από τις τρεις φωτογραφίες της Πάργας του FRED BOISSONNAS στο βιβλίο του ΗΠΕΙΡΟΣ: ΛΙΚΝΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ 1913)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΣΤΟ ΓΑΚΗ ΖΕΡΗ

Στα πενήντάχρονα της θυσίας του

Μετά την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της Πάργας να τιμηθούν όλοι οι Παργινοί πατριώτες που θυσιάστηκαν για τα εθνικά ιδεώδη, τελέστηκε φέτο, για πρώτη φορά, μνημόσυνο στο γενναίο και ηρωικό Παργινό ΓΑΚΗ ΖΕΡΗ που εκτελέστηκε από τους Ιταλούς κατακτητές στις 19-3-93.

Στο χώρο της θυσίας, στο Κάστρο, συγκεντρώθηκαν οι Παργινοί και με ψυχική ανάταση απεύθυναν δέηση γι' ανάπαυση των ψυχών των υπέρ πατρίδος πεσόντων συμπατριωτών τους και άφησαν τη σκέψη τους να τρέξει πίσω στα δύσκολα χρόνια της Ιταλογερμανικής κατοχής, τότε "που τάσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά".

Ετοι μετά 50 χρόνια η γενέτειρα τίμησε τη θυσία του ηρωικού τέκνου της.

Πολλά τα μάτια που δάκρυσαν.

Πώς πέρασαν τα χρόνια...

Είναι προς τιμή του Δημοτικού Συμβουλίου και εγγράφεται στο ενεργητικό του αυτή η τελετή.

Πιστεύουμε πως θ' ακολουθήσουν κι άλλες τέτοιου είδους εκδηλώσεις που βοηθάνε "για να θυμούνται οι παλιότεροι και να γνωρίζουν οι νεότεροι".

Η έκδοση μας ευαίσθητη σ' αυτά τα θέματα αφιερώνει τούτο το φύλλο της, στον ήρωα Παργινό ΓΑΚΗ ΖΕΡΗ και διαθέτει τις σελίδες της 8 και 9 για δημοσίευση της ομιλίας που εκφώνησε στο μνημόσυνο ο εξαιρετος Παργινός λογοτέχνης ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΤΣΑΚΑΣ, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά που μας την παραχώρησε για δημοσίευση καθώς και για τις στιγμές συγκίνησης που χάρισε σ' εμάς και θα χαρίσει, είμαστε σίγουροι, και στους αναγνώστες μας.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗ ΠΑΡΓΑ

Η ΠΑΡΓΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
Ετος 34 • Αριθ. Φύλλου 4
ΜΑΡΤΙΟΣ 1993

Εκδότης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ
ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ
"Η ΠΑΡΓΑ"
ΠΑΤΗΣΙΩΝ 9 * 10431 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 52 25 788

Υπεύθυνος
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ -
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Αστυδάμαντος 37-39 * 116 34 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 7226108

Επιμέλεια
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 * 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΝΙΚΗ ΔΡΑΚΟΥ
Μεγαλουπόλεως 26 * 114 74 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 6422902

Φωτοστοιχειοθεσία - Ηλεκτρονική
Σελιδοποίηση - Εκτύπωση
"Εκδόσεις ΚΑΛΑΜΑΣ"
Μεγ. Αλεξάνδρου 56 - 104 36 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 5225955 FAX 5223855

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη
και τις απόψεις του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παργινών

Πρόεδρος: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ -
ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Αντιπρόεδρος: ΚΩΣΤΑΣ ΣΜΠΗΛΙΑΣ
Γραμματέας: ΦΩΦΩ ΔΡΑΚΟΥ -
ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ
Ταμίας: ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΖΩΤΟΥ
Δημ. Σχέσεις: ΝΙΚΗ ΔΡΑΚΟΥ
Μέλος: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΜΝΗΝΟΣ
Μέλος: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΜΑΡΤΖΗΣ
Μέλος: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΚΟΥΛΗΣ
Μέλος: ΑΥΓΗ ΠΑΤΕΡΑ -
ΓΚΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Το έχουμε πει πως η "ΠΑΡΓΑ" πρέπει να γράφεται κύρια από τους Παργινούς γιατί αυτοί έχουν τα βιώματα και τις ευαισθησίες για την πατρίδα τους.

Όταν ξεκίνησε η προσπάθεια για την έκδοση ένας απ' τους φόβους μας ήταν αν θα βρεθούν Παργινοί να ευαισθητοποιηθούν και να θελήσουν να γεμίσουν τις σελίδες της με τις συνεργασίες τους και αν θα υπάρξουν ορισμένοι από τους μόνιμους κατοίκους για να μεταφέρουν τις "ζεστές" ειδήσεις και το σύγχρονο παλμό της Πάργας.

Από τα μέχρι τώρα δεδομένα θα πρέπει να δηλώσουμε, για να μη θεωρηθούμε και αχάριστοι, ικανοποιημένοι.

Οι συνεργασίες γι' αυτό το φύλλο μας ανάγκασαν να προσθέσουμε 4 σελίδες και αν συνεχιστούν έτσι τότε σύντομα ή θα πρέπει ν' αλλάξουμε τη συχνότητα της έκδοσης κάνοντάς τη δίμηνη ή μηνιαία ή ν' αυξήσουμε τον αριθμό των σελίδων ή και τα δύο.

Για να μπορούμε όμως να προγραμματίσουμε και ν' αποφασίζουμε πρέπει να έχουμε έγκαιρα στα χέρια μας τις συνεργασίες.

Παρακαλούμε λοιπόν ταχυδρομήστε τες στον υπεύθυνο της έκδοσης (κρατήστε αντίγραφο)

ΒΑΓΓΕΛΗ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗ,
Υμηττού 92 * 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ.

Οι συνεργασίες

Αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε όλους όσους μας έστειλαν κείμενα, επιστολές και βιβλία ή συνεργάστηκαν μαζί μας.

Ιδιαίτερα όμως θέλουμε να ευχαριστήσουμε το Δημοτικό Συμβούλιο, το δήμαρχο και το προσωπικό του Δήμου Πάργας που αγκάλιασε την έκδοσή μας καθώς και τους νεαρούς βλαστούς της Πάργας που ευαισθητοποιήθηκαν και μας έστειλαν συνεργασίες.

Με τέτοια νιάτα το μέλλον θα είναι λαμπρό.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΟΥ

(Που θα έγραφαν και οι παλαιότεροι)

* Στη σελίδα 15 του προηγούμενου φύλλου παραλήφθηκε το όνομα του συντάκτη του άρθρου το οποίο και προσθέτουμε τώρα.

Η Πάργα ανήκει στην Πάργα του Ηλία Σπ. Ζώτου

* Στη δε 5η παράγραφο από το τέλος παραλήφθηκε μια φράση την οποία προσθέτουμε.

Είναι γνωστός σαν σώφρων και έντιμος πολιτικός, είδος πολύ σπάνιο στις μέρες μας.

Ζητάμε συγγνώμη από το συντάκτη του άρθρου φίλο ΗΛΙΑ ΖΩΤΟ καθώς και από τους αναγνώστες μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

- Πατρίτσια και Νικόλαος Βλάχος, αγόρι, 11-6-92, Πρέβεζα.
- Παναγιώτα και Ζώης Κατσιγιάννης, κορίτσι, 17-12-92, Αρτα.
- Κυριακή και Αντώνης Τσίτσας, αγόρι, 22-12-92, Πρέβεζα.
- Δάφνη και Αθανάσιος Τσίτσας, αγόρι, 22-12-92, Πρέβεζα.
- Ελένη και Γεώργιος Μαλουκόπουλος, κορίτσι, 8-1-93, Χολαργός.
- Μαρία και Νικόλαος Στέφος, αγόρι, 7-2-93, Πρέβεζα.
- Αικατερίνη και Ανδρέας Βέκιος, 23-1-93, Πρέβεζα.

Να τους ξήσουν.

Θάνατοι

- Ευάγγελος Θεοδ. Αυλωνίτης, ετών 80.
 - Μαρία Σπ. Φαναριώτη, ετών 83.
 - Ελευθέριος Δάνδολος, ετών 81.
 - Ευάγγελος Μαλ. Λαμπρόπουλος, ετών 87.
 - Νικόλαος Χασ. Χριστίδης, ετών 69.
 - Βασιλική Δημ. Πετσάλη, ετών 84.
 - Σάββας Αγ. Παναγιωτίδης, ετών 80.
- Τους δικούς τους συλλυπούμαστε.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ - ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

- Από 2000 δρχ.: Βασίλειος Μπόμπης (Διόρθωση) • Σπύρος Πηγή • Ελένη Ζούλα - Βασιλά • Μίμης Δεσούλας • Θεόδωρος Δεσούλας • Ντίνος Μπαγιαστάς • Βασίλης Ζώτος • Παρασκευή Ζώτου - Βάσιου • Ιωάννης Δάνδολος • Νίνα Παπαϊωάννου • Αχιλλέας Λιβαδάς • Βασίλειος Γεωργιάδης • Σπύρος Κύργιος • Γεώργιος Λαζαρίδης • Παναγιώτης Γεωργιάδης • Τρύφων Καραγιάννης • Νίκος Παπανικολάου • Καίτη Γκουγκλέρη • Κύρος Λαζαρίδης • Ιωάννης Δάνδολος • Μαρία Στράτου • Ιωάννης Δέσκας.
- Από 3000 δρχ.: Γεώργιος Πετρίδης • Γρηγόριος Κομπίλας.
- Από 5000 δρχ.: Αγγελική Μπόμπη - Σακελλαρίου (Διόρθωση) • Γεώργιος Τέσσας (συνδρομή) • Ευτυχία Πηγή • Αθανάσιος Σαμαρτζής • Φάνης και Ναπολέων Χατζής • Γεώργιος Γεωργίου • Μενέλαος Σταθόπουλος • Αθανάσιος Μπάτσος • Παναγιώτης Τζάκος • Ολγα Δελύδα • Ελευθέριος Βάσσος • Τούλα Κοτύλια - Βάσσου.
- 10.000 δρχ.: Θωμάς Τσοβίλης.
- 20.000 δρχ.: Ακης Ευθυμιάδης.
- 40 δολ. ΗΠΑ: Φωφώ Βέργου - OLSON.

"ΠΑΩ ΝΑ ΠΑΙΞΩ"

Είναι μια φράση που έχει χρόνια νομίζω ν' ακουστεί γενικώς στα σπίτια των Νεοελλήνων, αλλά - φευ - και στα σπίτια της Πάργας. Μια φράση που οι μανάδες μας την άκουγαν όλη μέρα, και η μόνη παρατήρηση - απάντηση, ήταν: "Διάβασες;", "Ναι" και φραπ στο δρόμο.

Το θυμόσαστε;

Το θυμόμαστε αγαπητοί πατριώτες, αγαπητοί παλαιοί παιδικοί φίλοι, σύντροφοι στο κρυφό, στο κυνηγητό, στο "κλέφτη - παλικάρι", στο τριγυρό, στην πρώτη ελιά, στη λιόμπα;

Κι' αναρωτηθήκατε τάχα, πόσος καιρός πέρασε από τότε που τα παιδιά ανοίγανε τις πόρτες και λέγανε "πάω να παίξω"; Μία φράση που ούτε τα σημερινά παιδιά ούτε και οι μανάδες τους την ξέρουν πια. Και γιατί άλλωστε; Ποιο παιδί στην Πάργα θα μπορέσει πλέον να την πει; Ν' ανοίξει την πόρτα για να πάει πού; Στο δρόμο με τα μηχανάκια και τ' αυτοκίνητα; Όχι βέβαια. Τότε πού;

Για ψάξτε, σας παρακαλώ, και πείτε μου, πού στην Πάργα υπάρχει ο παραμικρός χώρος για παιδιά; Δικός τους αποκλειστικά χώρος;

Πού στην Πάργα, σε ποια γειτονιά, σε ποιο μέρος έμεινε μια οποιαδήποτε αλάνα, μια πλατειούλα, ένας φαρδύς δρόμος έστω, που να μην ανήκει ή στις καρέκλες και τα τραπέζια ή στ' αυτοκίνητα; Που να ανήκει στα παιδιά, για να κλωτήσουν μια μπάλα.

Φανταζόταν ποτέ κανείς από μας τους πιο παλιούς και από τους νεότερους όμως, πως θαγόταν μια μέρα που τα παιδιά της Πάργας δε θα μπορούσαν να τρέξουν; Που θα τους παίρναμε όχι μόνο το μικρό το γήπεδο, αλλά και τον "Κανάρη" και του "Καρύδη" και το "Κορκοτσάκι" και την αυλή του Σχολείου και τις αυλές στις γειτονιές τους και τους δρόμους και τα πάντα; Θα το φανταζόταν κανείς πως θα είχαμε καταδικάσει σε συνθήκες χειρότερες από των μεγαλουπόλεων, όπου τουλάχιστον κάθε συνοικία έχει οπωσδήποτε μια παιδική χαρά;

Αυτή την καταδίκη έχω από χρόνια που τη βλέπω και την τονίζω προ πολλού, γιατί από πάντα με έκαψε όπως θα καίει πιστεύω όλους που παίξαμε και χαρήκαμε μια παιδική ζωή ανεπανάληπτη. Τούτα τα τελευταία χρόνια όμως, που το κακό παράγινε, αλλά και που το ζω καθημερινά με τ' ανήψια μου, με έχει κυριολε-

Επικοινωνία σε άλλη εποχή (1957)

κτικά απελπίσει. Τα βλέπω μαζί με τ' άλλα τα παιδιά, στριμωγμένα στο "Τζαμί" ανάμεσα στ' αυτοκίνητα να προσπαθούν να παίξουν και μάταια η ψυχή μου. Και κλείνω τα μάτια και βλέπω εμάς τότε και νοιώθω του κόσμου τις ενοχές. Και μούρχεται να βγω να φωνάξω:

"Βρε γειτόνοι, βρε πατριώτες, βρε Παργινοί, γιατί τα καταδικάσατε έτσι τα παιδιά σας; Δεν είναι κρίμα; Γι' αυτά δε δουλεύετε; Γι' αυτά δεν παιδεύσατε; Γιατί να τους στερούμε λοιπόν το κυριότερο, τη μεταξύ τους επικοινωνία και το παιχνίδι; Το έχετε προσέξει πως τα περισσότερα στο σχολείο δε γνωρίζονται μεταξύ τους; Και πού; Σε μια πιθαμή τόπο, σε χίλιους και ούτε κατοίκους.

Δεν τα βάνουμε κάτω λοιπόν τα πράγματα ο Δήμος, εσείς οι γονείς, εμείς όλοι, να δούμε μπας και μπορέσουμε να κάνουμε κάτι γι' αυτό το απαράδεκτο κακό;

Και ας σκεφτούμε και κάτι ακόμα: αν δεν ξοδέψει το παιδί όλη αυτή την απίστευτη ενεργητικότητα που έχει μέσα του στο τρέξιμο και στο παιχνίδι τι θα την κάνει; Μήπως, λέω μήπως, ανοίγουν από τότε κάποιες πόρτες για την απομόνωση και τις γνωστές φοιχτές διαφυγές; Υπάρχει πράγμα πιο σημαντικό για το παιδί απ' το παιχνίδι για τη σωματική, μα και την ψυχική του υγεία; Με την τηλεόραση θα τα βγάλει πέρα;

Και τελικά ας αναλογιστούμε κι' ας αναρωτηθούμε όλοι όσοι ξήσαμε σαν κανονικά παιδιά, ας αναρωτηθούμε σε ποιον θα δίνουμε το δικαίωμα να μας το στερήσει;

Προσωπικά θάδινα και γω δεν ξέρω τι να δώ τα παιδιά ν' ανοίγουν ξανά τις πόρτες και ν' ακούσουν αυτή τη θεσπέσια παλιά μουσική: "Πάω να παίξω..."

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΙΟΥΡΓΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΡΓΑΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕ και ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

10η Συνεδρίαση της 19-10-92

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. (Από αναβολή) Ανάθεση προγραμμάτων Ε.Κ.Τ. στους ενδιαφερόμενους.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Απομάκρυνση από τον κοινό αυτίο χώρο σχολείων και εκκλησίας ψυκτικών ηλεκτρικών εγκαταστάσεων.
2. Πληρωμή εφημερίδας.
3. Ορισμός επιτροπής για τον καθορισμό σημείων για τοποθέτηση νέων τηλεφωνικών θαλάμων με κάρτα.
4. Εγκριση χορήγησης ποσού 1 εκατ. προς την ΤΕΔΚ.

11η Συνεδρίαση της 10-12-92

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Επιτύχωση πρακτικών και συζήτηση διαφόρων θεμάτων: εγκριση προμήθειας γλυκίου 385 γιλ. δοχ. περίπου * Αποδοχή χρηματοδότησης 2.266 εκατ. δοχ. για το έργο ύδρευσης.
2. Χορήγηση παροχών σε χρήμα ή είδος προσωπικού του Δήμου και εξέταση σχετικής αίτησης. Εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία.
3. Ηθική και υλική αμοιβή των υπαλλήλων του Δήμου για την εργασία που έκανε κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού.
4. Αίτηση προσωπικού του Δήμου για χορήγηση υπερωριακής εργασίας ετών '91 και '92.
5. Εγκριση δαπάνης για εξόφληση 600.000 δοχ. για τοποθέτηση αναμεταδότη.
6. Σύσταση μελέτης για την εξόφληση οφειλής για ρύψη μπετόν δαπάνης 1,5 εκατ. δοχ. περίπου.
7. Κατασκευή και ταμειοτόστρωση δρόμου δαπάνης 800.000 δοχ. περίπου.
8. Λήψη απόφασης για την αποζημίωση των ελαιόδενδρων που κόπηκαν από τους ιδιοκτήτες για τη διαπλάτυνση του δρόμου Πάργας - Ανθούσας - Αγιάς.
9. Προτάσεις υδρολογικής μελέτης. Αναβλήθηκε.
10. Ανάθεση προμήθειας πομώννας (ορθή επανάληψη).
11. Οικιστικό Αγίας Κυριακής και εκπόνηση μελετών του Λύχνος, και του Βάλτου, για ένταξη τους σε οικιστικό σχέδιο.
12. Εγγραφο Γενικού Νοσοκομείου Πρέβεζας και η μελέτη του Κέντρου Υγείας της Πάργας.
13. Εξέταση φακέλου προγραμμάτων Ε.Κ.Τ. έτους 1991 και αίτηση των υπαλλήλων του Δήμου Πάργας. Εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία.
14. Υδρευση. Τροποποίηση του άρθρου 12 του κανονισμού της ύδρευσης. Εγκρίθηκε κατά πλειοψηφία.
15. Αποδοχή χρηματοδότησης και καθορισμός χώρων εκτέλεσης του έργου "Βελτίωση βιοκλιματικών" συνολικής δαπάνης 1.800.000. Εγκρίθηκε με πλειοψηφία η διάθεση του ποσού 50% στην Πάργα και 50% στην Αγία Κυριακή.
16. Εγκριση μελέτης των όρων και διακήρυξης για την προμήθεια ενός αυτοκινήτου γενικής χρήσης του Δήμου.
17. Εξέταση εγγράφου της 8ης Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων.
18. Απόφαση για την ίδρυση ή μη του Αθλητικού Οργανισμού του Δήμου.
19. Εγκριση δαπάνης επισκευής αναμεταδοτών 401.200 δοχ.
20. Εξέταση εγγράφου του Αστυνομικού Τμήματος Πάργας.
21. Εξέταση του εγγράφου Πολεοδομικής Μελέτης της Πάργας.
22. Ανανέωση της σύμβασης για το έτος 1993, με το ίδιο τιμολόγιο, της απομνημοσύνης των πρακτικών του Δ.Σ.
23. Απόφαση για την ίδρυση Δημοτικού Ωδείου Πάργας.
24. Εξέταση αιτήσεων για:
 - Οριοθέτηση ακινήτου στο Κρέμασμα. Ορίστηκε επιτροπή.
 - Παράταση καταβολής οφειλών από ύδρευση. Εγκρίθηκε.
 - Παραχώρηση δημοτικού χώρου για εγκατάσταση χοιροστασίου. Απορρίφθηκε.
 - Έκδοση βιβλίου για την παργινή καταγωγή του Κωνσταντίνου Κανάρη. Εγκρίθηκε ηθική και υλική βοήθεια.
 - Εγκριση για κατασκευή σιδερένιας σκάρας. Θα έρθει σαν θέμα σε επόμενη συνεδρίαση.
 - Καταπάτηση δασικής έκτασης στην Αγία Κυριακή.

12η Συνεδρίαση της 19-2-93

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Διαγραφή ενοικίων δημοτικού ακινήτου για το χρονικό διάστημα από 1-9-1992 έως και 31-12-1992.
2. Συμφωνισμός φόρου έκτακτης εισφοράς για μισθωμένο δημοτικό ακίνητο.
3. Καθορισμός τρόπου αντικατάστασης φθαρμένων λαμπτήρων εξωτερικού ηλεκτρικού δικτύου.
4. Εγκριση του Ιου Συγκριτικού Πίνακα του έργου Βελτίωσης Βιοκλιματικών.
5. Εγκριση του Ιου Σ.Π. του έργου Αγροτική οδοποιία έτους 92.
6. Εγκριση του Ιου Σ.Π. του έργου Επιτάχυνση Κρουονερίου.
7. Εγκριση του Ιου Σ.Π. του έργου Επιτάχυνση Κορκοτσάκιου.
8. Τρόπος - Διαδικασία δημοπράτησης του έργου του δρόμου Βάλτου Β' Φάση, προ/σμου δαπάνης δοχ. 30.000.000.
9. Ενημέρωση του Δημοτικού Συμβουλίου αναφορικά με την ένταξη του Δήμου μας στο πρόγραμμα τηλεματικής.
10. Εξέταση πρότασης της εταιρείας ΚΕΝ Αργενής ΕΠΕ, αναφορικά με την κατασκευή και τοποθέτηση ετοιμών (προκατασκευασμένων) κατασκευών για τη χρησιμοποίησή των ως επιχειρήσεις κ.λπ.
11. Λήψη απόφασης για την πρόσληψη ωρομίσθιου προσωπικού για το έτος 1993.
12. Λήψη απόφασης για υπερωριακή απασχόληση του μόνιμου προσωπικού του Δήμου κατά το έτος 1993.
13. Εξέταση εγγράφου 8ης Εφορίας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων αναφορικά με εργασίες που εκτελούνται σε Ιερούς Ναούς.
14. Συντήρηση και επέκταση του ηλεκτρικού δικτύου φωταγωγιμής του Φρουρίου.
15. Εξέταση αιτήσεων - ενστάσεων που αναφέρονται στην επέκταση των ορίων του οικισμού Πάργας.
16. Εξέταση αιτήσεων:
 - Κατοίκων περιοχής Βάλτου περί υποδείξεως χώρου για το άδειασμα των λυμάτων.
 - Κτηματιών περιοχής Αγίας Ελένης που ζητάνε τη συντήρηση του δρόμου που οδηγεί στην Αγία Ελένη.
 - Για την άδεια του Δήμου για τη διάνοιξη δρόμου από δημοτική έκταση.
 - Για άδεια στάσιμου μικροπωλητή για την περιοχή Βάλτου.
 - Για τη χορήγηση άδειας στάσιμου μικροπωλητή για την παρλιά.
 - Για την τοποθέτηση φωτιστικών σωμάτων σε υπάρχοντες στύλους ΔΕΗ.

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΤΟΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Αποδοχή χρηματοδότησης 1,5 εκατ. δοχ. για το έργο της ύδρευσης.
2. Εξέταση αίτησης για άδεια πώλησης σγαρέτων.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΡΓΑΣ

Αριθ. Πρωτ. 238/22-3-93

ΠΡΟΣ: τον κ. Γρηγόριο Κομπίλα

ΘΕΜΑ: "Έκδοση βιβλίου"

Αξιότιμε κ. Κομπίλα και Σεβαστή αγωνιστή,

Με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση έλαβα το βιβλίο που εκδόσατε με τίτλο "Ο πυρπολητής Κωνσταντίνος Κανάρης", ένας Ψαριανός από την Πάργα.

Δε βρίσκω τα κατάλληλα λόγια για να εκφράσω τις ευχαριστίες του Δημοτικού Συμβουλίου, του παργινού λαού και τις δικές μου για τους αγώνες σας για να λάβει η ιστορική αλήθεια σχετικά με την καταγωγή του Κων/νου ΚΑΝΑΡΗ.

Σε κάθε σας προσπάθεια και αγώνα θα μας έχετε συμπαράστατες χωρίς ποτέ να φεισθώμεν κόπου και δαπάνης.

Είμαστε στη δική σας διάθεση για την αντιμετώπιση οποιουδήποτε αγώνα, δικαστηρίου ή οτιδήποτε άλλο ήθελε χρειασθεί.

Με τιμή
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
Γιάννης Χαμάλογλου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΙΝΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ - ΠΕΡΙΧΩΡΩΝ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Χοροεσπερίδα

Όπως είχαμε προαναγγείλει στο προηγούμενο φύλλο μας ο Σύλλογος Παργινών της Αθήνας πραγματοποίησε χοροεσπερίδα το Σάββατο 6 - 2 - 93 στο Ξενοδοχείο ΤΙΤΑΝΙΑ. Η αίθουσα γέμισε από Παργινούς και τους φίλους τους. Κατά γενική ομολογία η εκδήλωση ήταν πολύ επιτυχημένη. Δεν θα την περιγράψουμε γιατί πιστεύουμε πως τέτοιες εκδηλώσεις δεν περιγράφονται αλλά μόνο βιώνονται. Όσοι δεν παραβρέθηκαν, έχασαν, γι' αυτό τους καλούμε στην επόμενη εκδήλωση του Συλλόγου να παραβρεθούν. Παραθέτουμε την ομιλία της προέδρου του Συλλόγου κυρίας ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΟΜΠΗ - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ που εκφώνησε στην εκδήλωση.

Κυρίες και κύριοι,

Στην αποψινή αποκριάτικη εκδήλωση του Συλλόγου Παργινών της Αθήνας - Πειραιά, ενός συλλόγου που άντεξε σε πολλές δυσκολίες και πρόκοψε χάρις στην αθεράπευτα ρομαντική διάθεση και αγάπη που έχουν κάποιοι για την Πάργα, άντεξε και ξεπέρασε τα τελευταία τούτα δεκαπέντε χρόνια ζωής που έχει, χρόνια δύσκολα με τρομερά γεγονότα που συνέβησαν και συμβαίνουν δυστυχώς, τόσο στον εσωτερικό δικό μας χώρο όσο και σ' όλο τον κόσμο σε σημείο που να λες τι έχουμε ακόμα να δούμε - Θεέ μου - αφήνοντας στο στόμα μια πικρή γεύση. Σ' αυτή τη στιγμή που η Ελλάδα μας δυστυχώς ταλανίζεται, πρέπει όλοι, να κρατάμε το κεφάλι μας ψηλά και να μη χάνουμε το κουράγιο, τη δύναμη και ν' αντιστεκόμαστε σ' όλες τις δυσκολίες με την ελπίδα, την αγάπη και το χαμόγελο. Το αποψινό γλέντι το έχουμε ανάγκη εσωτερική για να παίρνουμε και κουράγιο αντικρύζοντας το αύριο πιο αισιόδοξα.

Το αποψινό γλέντι θα μας κάνει για λίγο να ξεχάσουμε όλα τα δυσάρεστα. Θα προσφέρει ο ένας στον άλλο, τι άλλο ωραιότερο υπάρχει στη ζωή, από ένα χαμόγελο και αγάπη.

Φίλοι του Συλλόγου και αγαπητά μέλη,

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου θέλω να ευχαριστήσω όλους σας που μας τιμάτε με την παρουσία σας και επίσης θέλω να ευχαριστήσω τον πρόεδρο του Συνδέσμου Επιστημόνων Φυσιολατρών, εκλεκτό δικηγόρο και δεινό ορεβάτη κ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ που ανελλιπώς έρχεται με την παρέα του στις χορευτικές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας μια και είναι λάτρης της Πάργας. Αισθάνομαι επίσης την ανάγκη να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν για την επιτυχία της αποψινής βραδιάς, κάποιοι περισσότερο και άλλοι λιγότερο λόγω ανωτέρας βίας και να ευχηθώ ολόψυχα σε όλους σας καλή σας διασκέδαση.

Ξεχάστε κάθε τι δυσάρεστο. Χαρείτε, χορέψτε, ξεφαντώστε.

Ευχαριστώ

Γενική Συνέλευση

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 7 Μαρτίου στο Ξενοδοχείο "KING MINOS" η ετήσια απολογιστική γεν. συνέλευση του Συλλόγου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αγαπητή κυρία Μπόμπη

Στέλνω στην αξιόλογη εφημερίδα σας, την οποία διαβάζω πάντοτε όταν κυκλοφορεί, με πολύ ενδιαφέρον, για να σας ζητήσω να φιλοξενησετε και ένα δικό μου άρθρο που αναφέρεται στη διήμερη εκδρομή του Λυκείου Πάργας για να παρακολουθήσουν την Εκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη. Ελπίζω το άρθρο μου να είναι άξιο δημοσίευσης. Επίσης σας ενθαρρύνω να συνεχίσετε την ωραία αυτή έκδοσή σας

Φιλικότατα, Τάσος Φ. Βουρεκάς

* Με συγκίνηση έλαβα το γράμμα του Τάσου Φώτη Βουρεκά, ενός νέου παιδιού από την Πάργα. Ενός νέου που η εφημερίδα μας άγγιξε κάποιες ευαίσθητες χορδές του και σκέφθηκε να δημοσιεύσει, τις εντυπώσεις του από την ωραία αυτή εκδρομή του Λέσκου Λύκειου στην Αθήνα.

Είναι το φτερούγισμα ενός εφήβου που αύριο αυτός θ' αναλάβει τη δική μας προσπάθεια. Είναι η φωνή ενός Παργινού που θέλησε να μοιραστεί με όλους μας την ωραία του εμπειρία. Διαβάζοντας το απλό αυτό γραμματάκι δάκρυσα στη σκέψη ότι αυτή η δειλή και μικρή φωνή της εφημεριδοπούλας που έχει νέους κοντά της θα πηγαίνει αργά ή γρήγορα στα 4 σημεία του ορίζοντα με μια ζεστή και γεμάτη αγάπη φωνή για να λέει σε όλους μας τα δρώμενα από τη γλυκεία μας Πάργα.

Μικρό μας φίλε,

Θέλω να σ' ευχαριστήσω για την ωραία σου σκέψη και να σου ευχηθώ καλή σου πρόοδο.

Συγχαρητήρια επίσης στο Λέσκιο Γυμνάσιο που αποτελεί παρόδειγμα για μίμηση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παργινών

Η πρόεδρος ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Προς τον κύριο ΝΙΚΟ ΤΣΑΚΑ

Φίλε Νίκο μας,

Είσαι από κείνους τους ωραίους ανθρώπους της Πάργας που διατηρούν άσβεστη τη φλόγα της πατρίδας.

Σ' ευχαριστούμε για όλα. Για τα ωραία σου βιβλία, που χάριζες στο σύλλογο. Για την ανανεωμένη επανέκδοσή της Πάργας σου.

Συγχαρητήρια και πολλές ευχές για υγεία και πάντα οι στόχοι σου να είναι γεμάτοι από πατρίδα.

Προς τον κύριο ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΟΜΠΙΛΑ

Αξιότιμε κύριε Κομπίλα,

Για την ωραία έκδοση του βιβλίου σας "Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΝΑΡΗΣ (Ένας Ψαριανός από την Πάργα)" σας ευχαριστούμε θερμά.

Μας έχετε όλους συγκινήσει με τις προσπάθειες που κάνετε και να είστε σίγουρος, δεν είστε μόνοι. Δεχθείτε τα πιο εγκάρδια συγχαρητήρια και καλή επιτυχία στο μεγάλο σας πνευματικό έργο που χρόνια τώρα έχετε αρχίσει και ακούραστος με εφηβική ορμή τα λέτε όλα "έξω από τα δόντια", χωρίς περιστροφές και ελιγμούς.

Σας ευχαριστούμε και είμαστε κοντά σας.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Παργινών

Η πρόεδρος ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ - ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Παρακαλώ να μου στείλετε το με Αριθ. φύλλου 2 τεύχος, γιατί δεν το έχω λάβει. Ευχαριστώ ΛΑΖΑΡΟΣ ΛΕΣΥΛΛΑΣ

* Τέτοιες ενέργειες σαν τη δικιά σου μας συγκινούν, αγαπητέ Λάζαρε γιατί δείχνουν πως η έκδοσή μας βρίσκει ανταπόκριση στους Παργινούς και επιτυγχάνει τους σκοπούς της. Σου στέλνουμε το φύλλο.

ΕΓΙΝΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ Ο Δάσκαλος

Προπολεμικά υπήρχε στην Πάργα Σωματείο Λεμβούχων. Τα μέλη του είχαν κοινοπραξία στις εισπράξεις.

Κάποτε τους μπήκαν υπόνοιες πως ο συνάδελφός τους ο Θοδώσης δεν κατέθετε όλες τις εισπράξεις από μεταφορές στο κοινό ταμείο.

Και τότε δούλεψε το δαιμόνιο πνεύμα του Πάνο Γκούνα. Είπε στους συναδέλφους να τον αφήσουν να το διευρευνήσει αυτός το θέμα.

Μεταμφιέζεται λοιπόν ο Πάνος με μαύρο κουστούμι, γαλιά ηλίου, ρεμπούμπλικα και κουστούμι και νάσου στο Μπόντε για να πάει στο πλοίο.

Φωνάζουν οι άλλοι λεμβούχοι του Θοδώση.

"Πάρε το δάσκαλο να το πας στο πλοίο."

Πρόθυμος ο Θοδώσης παράλαβε το δάσκαλο και πλώρη για το πλοίο. Στο δρόμο ο δάσκαλος τον τζινούσε με το μπαστούνι απο πίσω. "Κάτσε φρόνιμα γιατί είσαι σοβαρός άνθρωπος", του είπε ο Θοδώσης.

Φτάνοντας στο πλοίο ο "δάσκαλος" ρώτησε τι χρωστάει.

"Πέντε δραχμές" τ' αποκριθήκε ο Θοδώσης.

"Πάρε είκοσι" τούπε ο δάσκαλος.

Παίρνει 20 δραχμές ανεβάζει το "δάσκαλο" στο πλοίο και δρόμο πίσω για το Μπόντε.

Ο Πάνος με άλλη βάρκα βγήκε πάλι στην Πάργα.

Το βράδυ μαζεύτηκαν να κάνουν λογαριασμό.

"Στο μπάγκο ό,τι εισπράξατε ο καθένας", είπε ο ταμίας.

Ο Θοδώσης αφήνει στο τραπέζι 5 δραχμές.

"Πόσα σούδωσε ο δάσκαλος Θοδώσης", τον ρωτάει ο Πάνος.

"Ένα τάλαρο."

"Μήπως ήταν εικοσάρι;"

"Όχι μα τον Άγιο", αρνήθηκε ο Θοδώσης.

"Ο Δάσκαλος που σούδωσε το εικοσάρικο ήμουν εγώ Θοδώσης, και μην ορκίζεσαι ψέματα", τον αποστόμωσε ο Πάνος. Κόκαλο ο Θοδώσης.

Από τότε δεν ήταν μόνο ο Θοδώσης συνεπής στις συναλλαγές αλλά και όλοι οι άλλοι Θοδώσιδες...

Εγινε στην Πάργα και μας το μεταφέρει ο:
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΟΥΡΕΚΑΣ -ΜΠΑΣΙΩΣ

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Στην εποχή που ζούμε υπάρχει ένα πρόβλημα που κάνει παγκόσμια αισθητή και απειλητική την παρουσία του, περισσότερο από κάθε άλλο.

Πρόκειται βέβαια για την περιβαλλοντική καταστροφή. Το φαινόμενο τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τρομακτικές διαστάσεις.

Ετσι σήμερα είμαστε στη δυσάρεστη θέση ν' αναφερόμαστε σε μόλυνση από κάθε πηγή, στο έδαφος, στη θάλασσα και την ατμόσφαιρα.

Εκτενή καταστροφή τροπικών δασών, εξαφάνιση ζωικών και φυτικών ειδών, εξάντληση φυσικών πόρων, μείωση του όζοντος κ.ά.

Όλα αυτά είναι αποτελέσματα της αδιαφορίας του ανθρώπου για τα επακόλουθα των πράξεών του.

Είναι αποτέλεσμα της απληστίας του, της προσπάθειάς του να ικανοποιήσει τα πρόσκαιρα, πάντα, συμφέροντά του και τελικά ν' αποκτήσει οικονομικά οφέλη, αφού τα περισσότερα πράγματα μπορούν να μεταφραστούν σε οικονομικό κέρδος, σε χρήματα. Γίνεται πολύ εύκολα κατανοητό, ότι η κατάσταση αυτή πρέπει οπωσδήποτε να σταματήσει.

Ο μόνος τρόπος που μπορεί ν' αντιμετωπίσει αποτελεσματικά το πρόβλημα είναι η αλλαγή της ανθρώπινης νοοτροπίας, η ευαισθητοποίηση όσον αφορά θέματα προστασίας του περιβάλλοντος και η ανάπτυξη οικολογικής συνείδησης.

Αυτός είναι ο σκοπός της δημιουργίας της στήλης που φιλοδοξούμε να γίνει μόνιμη.

Πρέπει προκαταβολικά ν' αναφέρουμε πως μπορεί με τα λεγόμενά μας να θιχτούν συμφέροντα, ν' αγγιχτούν ευαίσθητες καταστάσεις, αλλά ο μοναδικός σκοπός μας θα είναι αυτή η ευαισθητοποίηση για να συμβάλουμε στην ανάπτυξη οικολογικής συνείδησης.

Αγαπάμε τον τόπο μας και το ενδιαφέρον μας γι' αυτόν είναι δε-

Είναι από παραλία της περιοχής μας...

δομένο και θα μείνει αμείωτο.

Εντονη επιθυμία μας είναι να δούμε την πόλη μας ν' αναπτύσσεται και να βελτιώνεται.

Επισημαίνουμε τη βαρύνουσα σημασία του οικολογικού προβλήματος χωρίς να αγνοούμε και τα υπόλοιπα προβλήματα που απασχολούν τον τόπο μας.

Αλλά η λύση του οικολογικού προβλήματος είναι επείγουσα και αναγκαία.

Κλείνουμε τούτη την εισαγωγική μας αναφορά εδώ αλλά δίνουμε όμως υπόσχεση να επανέλθουμε με αναλύσεις, γόνιμη κριτική και προτάσεις λύσεων στα προβλήματα του τόπου μας σ' επόμενες αναφορές μας μέσα απ' αυτή τη στήλη.

"Οι Οικολόγοι"

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΗ:

Σταματούν σύμφωνα και με οδηγίες της ΕΟΚ, οι αεροψεκασμοί για καταπολέμηση του δάκου στην περιοχή της Πάργας. Του λοιπού θα γίνεται με δολωματικούς ψεκασμούς από το έδαφος.

ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Κατηφορίζοντας από το ραντάρ της Αγιάς

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΓΑΣ

Σε πρόσφατες εκλογές του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΓΑΣ εκλέχτηκε νέο Διοικητικό Συμβούλιο που το αποτελούν:

Πρόεδρος:
ΒΛΑΣΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
Αντιπρόεδρος:
ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΟΥΡΓΑΣ
Γραμματέας:
ΑΥΓΗ ΧΑΛΚΗ - ΘΕΜΕΛΗ
Ταμίας:
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠ. ΖΟΥΛΑΣ
Μέλος : **ΜΑΡΚΟΣ ΔΡΑΚΟΣ**
" " : **ΕΛΕΥΘ. ΚΕΝΤΡΟΣ**
" " : **ΦΩΤΙΟΣ ΔΗΜΑΚΟΣ**
Αν. μέλος: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΛΕΝΗΣ**
" " : **ΑΡΙΣ. ΕΥΘΥΜΙΑΔΗΣ**
" " : **ΧΡ. ΓΙΟΧΑΛΑΣ**

Εξελεγκτική Επιτροπή:
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΑΔΗΜΑΣ
ΑΛΕΚΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ
ΠΛΑΤΩΝ ΘΕΜΕΛΗΣ

Ευχόμαστε καλές δουλειές και σύντομα να λάβουμε συνεργασίας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΓΑ

Πάνω στον ΕΘΝΙΚΟ Δρόμο κοντά στον Άγιο Γεράσιμο
● Οικόπεδο 4 στρεμμάτων οικοδομήσιμο
● Οικόπεδο 1 στρέμματος με 40 μετ φάτσα στο δρόμο οικοδομήσιμο
Τηλ.: (01) 68 42 513 (01) 65 47 385

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η κυρία Τούλα Κοτύλια - Βάσσου διοργανώνει για το καλοκαίρι συνάντηση όλων των συμμαθητών και συμμαθητριών. Το αντάμωμα θα πραγματοποιηθεί στην Πάργα, τον Ιούλιο με ομιλήτρια την ίδια, συνεστίαση Βαρκαρόλα, στο λιμάνι με κιθάρα και εν συνεχεία γλέντι στη Βίλλα Ρόζα.

Ακριβής ημερομηνία θ' ανακοινωθεί αργότερα.

Τούλα Κοτύλια - Βάσσου

ΠΡΟΑΓΩΓΗ

Ο συμπατριώτης μας **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΛΙΟΣ** προήχθη σε Αστυνομικό Διευθυντή. Τον συγχαίρουμε και ευχόμαστε στα ύψιστα της υπηρεσιακής ιεραρχίας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Διαμέρισμα 30 τ.μ. στην **ΚΑΛΛΙΘΕΑ**
Πληροφορίες κον **ΜΑΝΑ-ΒΗ** τηλ. (01) 8949163

Fleurs et Plants d'Art

ΤΕΧΝΗΤΑ ΑΝΘΗ
ΚΑΙ ΦΥΤΑ
ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ
ΕΙΔΗ ΚΑΡΝΙΣΤΟΥ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΣΑΜΑΡΤΖΗ
ΕΚΦΑΝΤΙΛΟΥ 9 ΠΑΓΚΡΑΤΙ • ΤΗΛ. 70 10 567

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Θανάσης Μανιδάκης
ή Παντελέος

Τύπος ξεραγκιανός, ψηλός, σκελετωμένος με μυτερό πηγούνι και σουβλερή μύτη.

Όταν άνοιγε το στόμα του προξενούσε γέλιο, πηγαίο και αυθόρμητο.

Ο λαϊκός αυτός χιουμορίστας, άνθρωπος του λιμανιού και της πιάτσας εκεί που γυρόφερνε στα καφενεία, πήρε το μάτι του, το μπαμπά μου που τα έπινε με το Γιώργη Ντέσκα.

Είχαν πάρει τη σύνταξή τους και το διασκέδαζαν με κανένα ποτηράκι στον Τόλη Τέσσα.

Περωνώντας ο κυρ Θανάσης από κοντά τους είπε μουρμουριστά, αλλά και αρκετά δυνατά για ν' ακουστεί και από τους ίδιους.

"Το τελευταίο τους Παναγιά μου" κι' έκανε το σταυρό του.

Ο μπαμπάς μου το διασκέδασε λέγοντας στον πανικοβλημένο Γιώργη:

"Γιώργη άκουσες ό,τι άκουσα";

"Ναι Μήτσο μου άκουσα. Και τώρα τι θα κάνουμε;"

"Να τι θα κάνουμε" του λέει ο μπαμπάς.

"Βάλε εσύ το χέρι σου στον ώμο μου κι' εγώ το δικό μου στο δικό σου ώμο να αλληλοσταυρωθούμε λέγοντας η Παναγιά μαζί μας. Κι' από κει και πέρα δεν έχουμε ανάγκη."

Ετσι και έγινε προκαλώντας τα γέλια όλων των παριστανμένων, αλλά και πολλά χρόνια το αφηγούμαστε προκαλώντας θυμηδία.

Τούλα Κοτύλια - Βάσσου

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Κτήμα 1200 τ.μ.
Στη θέση ΒΑΛΤΟΣ-ΠΑΡΓΑΣ
200 μέτρα από την θάλασσα
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: (0651) 30.247

Η πρόσκληση από τον εκλεκτό μας δήμαρχο και αγαπητό μου φίλο Γιάννη Χαμάλογλου για τη σημερινή σεμνή τελετή, που έγινε τηλεφωνικά ένα κρύο θράδυ του περασμένου Φλεβάρη, με συγκλόνισε.

Ενώ μιλούσαμε, αστραπιαία περνούσαν από τη σκέψη μου οι λεπτομέρειες της ιστορίας, της τραγικής ιστορίας του Γάκη Ζέρη, όπως τις είχα ζήσει από τη μικρή, παιδική οπτική μου γωνία και μέσα μου δημιουργόταν ένα κενό, ένα άδειασμα, σαν να χάνομαι μέσα στο χώρο και το χρόνο, σα να μου ξύνουν παλιά πληγή.

Ζωντανέψαν ξανά όλα εκείνα τα θλιβερά περιστατικά κι' ας είχε περάσει από τότε μισός αιώνας ζωής.

Η πρώτη μου σκέψη ήταν δήμαρχέ μου όχι. "Παρελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο"...

Αλλά, ήταν ένα κάλεσμα της Πάργας, της Πάργας μας. Ήταν ένα κάλεσμα της πιο γλυκειάς, της πιο αγαπημένης πατρίδας, αλλά και ένα χρέος τιμής και ευγνωμοσύνης απέναντι στον Ηρώα της.

Γι' αυτό και να!!! Σήμερα εδώ όλοι μας. Σήμερα εδώ ανάμεσα σε πρόσωπα αγαπημένα, για να μετρήσουμε τα χιόνια και τις ρυτίδες που μας σκόρπισε ο χρόνος και να αναπολήσουμε το δράμα της θυσίας του Γάκη μας. Και να εδώ για ένα ευλαβικό προσκύνημα στο απείριστο αυτό μνημείο που στήθηκε με αγάπη, ελάχιστο δείγμα τιμής στην μεγάλη προσφορά του.

Κυρίως για τους νεότερους πρέπει να βάλουμε μια σειρά στα γεγονότα που προηγήθηκαν της θυσίας του Γάκη.

Η ιστορία αρχίζει το 1939 ή και παλαιότερα.

Η πατρίδα μας σέρνεται σε ένα πόλεμο που δεν τον ήθελε με κανένα τρόπο, για κανένα λόγο. Δεν έχει ακόμη συνέλθει από τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922, με καταβαρυσμένο το ηθικό, με την εθνική περηφάνεια συντριμμένη, μέσα σε οικονομική εξαθλίωση και επιπλέον με έναν αδελφικό πληθυσμό ενάντιο εκατομμυρίου ανθρώπων μας που ξεριζώθηκαν από τα άγια τους χώματα και οδηγήθηκαν στην προσφυγιά, για να κουβαλήσουν στην πατρίδα τα συντρίμια και τα υπολείμματα της δόξας και των θρύλων του Βυζαντίου.

Σα να μην έφθαναν αυτά, ακολούθησαν αρρώστιες, επιδημίες και αποδεκατισμός του πληθυσμού, ο Μεγάλος Διχασμός συνεχίζει. Ο ελληνισμός αλληλοσπαράσσεται. Στρατιωτικά ή μη κινήματα διαδέχονται το ένα το άλλο, δικτατορίες και δημοκρατίες εναλλάσσονται με ταχύ ρυθμό και αδελφικό αίμα χύνεται στους δρόμους και τις πλατείες της Αθήνας και των μεγάλων πόλεων.

Και μέσα στο χάος αυτό ο φασισμός έχει διοργανωθεί και είναι έτοιμος, πάνοπλος για να κατασπαράξει την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο, που βρίσκεται σε μακαριότητα, σε λήθαργο, και είναι αδύνατο, δεν θέλει, να πιστέψει στη θύελλα που επέρχεται.

Δύο παρανοϊκοί δοξομανείς: ο Αδόλφος Χίτλερ με τις σιδηρόφρακτες τεθωρακισμένες μεραρχίες του και ο φανατικός Μπενίτο Μουσολίνι κραδαίνοντας τα 8.000.000 ξιφολόγχες του, ξεχνούν τον Πλανήτη.

Θα ακολουθήσει ο πόλεμος και η Εποποιία στα αλβανικά βουνά. Γράφονται σελίδες δόξας. Υμνοι και εγκώμια και διθύραμβοι για την πατρίδα μας από τους Μεγάλους συμμάχους, που τους δίνει χρόνο και ελπίδες για μια τελική νίκη.

Οι φανταίοι μας νηστικοί και παγωμένοι σε ένα άγριο και πρωτοφανή χειμώνα, σε ένα τραχύ και αφιλόξενο έδαφος, με λίγη σταφίδα και κονιάκ τα μόνα εφόδια που φθάνουν στην πρώτη γραμμή, αφηφώντας κακουχίες και κρουπαγήματα, πηγαινούν μπροστά με το χαμόγελο στα χείλη...

Αλλά ο Χίτλερ ανοίγει το μέτωπο της Μακεδονίας. Τα οχυρά του Ρούπελ πέφτουν ηρωικά, η Κρήτη τυλίγεται στις φλόγες. Την κατάρρευση ακολουθεί, η παγερή κατοχή, η σκλαβιά, με την πείνα, τις στερήσεις και όλα τα επακόλουθα. Δάκρυ και πόνο.

Ο θρασύς όσο και γελοίος Μουσολίνι έχει αναλάβει την υποχρέωση να αναστήσει το IMPERIO ROMANO, την από αιώνες πεθαμένη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία. Μουσολινικά όνειρα, χάρτινοι πύργοι πάνω στην άμμο. Μέσα στα σχέδιά του σκέπτεται, για να εδραιωθεί καλύτερα στη ρημαγμένη χώρα μας, να αποστερήσει τον λαό μας από τους φυσικούς αρχηγούς του:

Να συλλάβει και να εξορίσει ή καθ' οιονδήποτε τρόπο να αχρηστεύσει όλους τους αξιωματικούς και υπαξιωματικούς, μόνιμους και έφεδρους, όλα τα μαχητικά στοιχεία, όλους τους θερμούς πατριώτες, όλους όσοι θα γίνονταν ο πυρήνας του μελλοντικού ξεσηκωμού (που βέβαια δεν άργησε) και να καταστήσει

ΣΤΟ ΓΑΚΗ ΖΕΡΗ

Στα πενήντάχρονα της σου 19-3-1943, 19-3-1993

Ομιλία από Χρ. Τσάκα

τον υπόλοιπο ελληνικό λαό άβουλη μάζα.

Με βάση το σχέδιο αυτό συνελήφθησαν χιλιάδες Έλληνες αγνοί πατριώτες από τους οποίους πολλοί, πάρα πολλοί, στα στρατόπεδα συγκεντρώσεως ή βούλιαξαν και χάθηκαν στα παγωμένα νερά του Ιονίου και της Αδριατικής, μαχικούς τορπιλισμούς των ιταλικών πλοίων, που τους έλαβαν.

Η διαταγή για τις συλλήψεις αυτές φθάνει και στην αστυνομία (την Καραμπινερία) της Πάργας, που στεγάζεται στην οίκημα Βασιλά και τη φασιστική μυστική αστυνομία, γάζεται στο σπίτι σήμερα ιδιοκτησίας οικογένειας Μιχ. Σύλλα.

Ο διοικητής της Καραμπινερίας Μαρσεσάλο Λομπέρτο έτοιμο στο γραφείο του τον κατάλογο με τους παργινούς που πρέπει να συλληφθούν.

Ο Γάκη Ζέρης, από καλή φίλη του και θερμή πατριώτισσα, θάνει το γεγονός, την ημέρα και την ώρα, που θα γίνει νηδιστικά και ταυτόχρονα οι ομαδικές συλλήψεις.

Αποστηθίζει τον κατάλογο. Δεν ήταν δύσκολο. Πρόκειται φίλους, συγγενείς, πατριώτες, γνωστά πρόσωπα και από σπίτι σε σπίτι, από πόρτα σε πόρτα, ειδοποιεί όλους κίνδυνο που επέρχεται.

Οι νέοι μας, κατά ομάδες ή μεμονωμένοι, σα σκιές στα σκοτάδι, μέσα από τα θεοσκότεινα καντούνια της Πάργας ταλείπουν τα σπίτια τους και εξαφανίζονται στα βουνά, θώντας το δρόμο προς τη λευτεριά και γράφοντας ο καθένας τη δική του πορεία.

Ο Γάκης μας αφού πείσθηκε ότι ειδοποίησε όλους έφυγε να φύγει τελευταίος και αυτός. Ξημέρωνε πια.

Αλλά ποιος είναι ο Γάκης;

Είναι ο μόνος γιος μιας χήρας γυναίκας. Από την του ηλικία προστάτης σε τέσσερις αδελφές. Της γλυκύτατης δασκάλας Βιργινίας, της Κασσιανής, της Ιφιγένειας, της αδικημένης Ερμιόνης μας. Αγωνιστής στη ζωή, δουλευταριστός για να αντεπεξέλθει στις βαριές υποχρεώσεις λαιπωρμένης ζωής, μιας δύσκολης εποχής, μιας εποχής χρισμένης.

Γεμάτος φιλοπατρία, αδελφοσύνη, τιμιότητα, αλτρουισμού, αυταπάρνηση ακόμη και για όσους τον πίκραναν και τον πίκρανε πολύ στη ζωή. Αυτός με λίγα λόγια, είναι ο Γάκης.

Εκείνο το παγερό χειμωνιάτικο πρωινό του πιο σκληρού μόνου της κατοχής, από το παραθυράκι της κουζίνας του, μου, νησιτικό και κακοζωισμένο παιδί, όπως όλα μα αψηφημένες ματιές προς τη "Λιθίτσα" και το δρόμο οδηγεί προς την Αγία Μαρίνα.

Έχει χαράξει για καλά και η Πάργα ξυπνάει σε μια σκληρή ημέρα δυσβάσταχτης σκλαβιάς.

Εκεί στις ονειροπολήσεις ακούω γοργό, σταθερό, ρυθμικό, δοβολητό αλόγιο, τιποτε οπουδαίο, σηκώνω το βλέμμα. ρασμα πάνω από τις μάντρες διαγράφεται μια σιλουέτα ο Γάκη Ζέρης, πάει στη δουλειά.

Μέχρις εδώ το πράγμα δεν έχει σημασία ιδιαίτερη.

Και ξαφνικά δυο γνωστοί Μουσουλμάνοι Τσάμηδες γας κατεβαίνουν τρέχοντας από τον κάθετο δρόμο, το οποίο αποθήκη Γεράσιμου Μακρή, Ανδρέα Δράκου και Νικη (του, ανάμεσα) και ανεβαίνουν λαχανιασμένοι στο Γραφείο Ιταλικής Ασφάλειας. Ακούγονται φωνές οργισμένες, κοφτές διαταγές, όπλιση αυτομάτων και άλλων όπλων ντυμένοι αλλά πάνοπλοι Ιταλοί στρατιώτες τρέχουν έξω, τερβαίνουν τρία τρία τα σκαλιά, άλλοι πηδούν από το πλο και τρέχουν προς την Αγία Μαρίνα ακολουθώντας τη μνηδες, που θα δώσουν το φιλί του Ιούδα.

Η γειτονιά αναστατώνεται, συνεννοούμαστε με νοήματα παράθυρα, αλλά κανένας δεν μπορεί να καταλάβει

ποτήριο ξεδιαλύνει με το πέρασμα της ημέρας:

αλοί, αφού δε βρήκαν τους νέους μας στα σπίτια, κατά-τι συνέβη, υποψιάστηκαν το Γάκη, προδωμένο από τους Έκ, τον κυνήγησαν, τον πρόλαβαν να φεύγει τελευταίος, έλαβαν.

της φυλακίζεται, δέρνεται αλύπητα στα υγρά κρατητήρια ραμπινερίας ριγμένος στα πλακόστρωτα, υγρά, ανήλιαγα της για να μαρτυρήσει συνενόχους. Μεταφέρεται στη συ-στα Γιάννενα και κατ' άλλους και στο Μεσολόγγι (ποιος σε να ξέρει και να μάθει τότε). Περνάει από έκτακτο στρατοδικείο, δικάζεται με συνοπτική διαδικασία, χωρίς χωρίς υπεράσπιση και καταδικάζεται σε θάνατο.

Πρέπει να εκτελεστεί στην Πάργα: για παραδειγμα-τι το χωνέψουν δηλαδή επιτέλους οι Έλληνες ότι είναι... Οτι δεν μπορούν να τα βάλουν με μια αυτοκρατορία.

χωριό θρισκόμαστε όλοι σε αγωνία και άγνοια. Ανησυχούμε και προσευχόμαστε. Τούτο το χωριό δεν ξέρω τι ματα έχει αλλά όλες τις μεγάλες μπόρες τις πέρασε ενω-φριχταγγαλισμένο.

το, ένα μουντό και κρύο απογευματινό του Μάρτη του να καίει αράζει αρόδου (κάπου στη μέση του λιμανιού) α θάρκα που ξεκολλάει από κει, έρχεται προς την παρα-πρόσωπα δε διακρίνονται ακόμη. Μαζεύεται κόσμος, ρήξη έστω και καϊκιού ή και θάρκας ήταν γεγονός. Περι-νέα, ελπίδες για λευτεριά, για μια καλή είδηση.

ρκα πλησιάζει και καθίζει στην αμμουδιά. Στην πλώρη, νει μια τραγική φιγούρα, ένας Γάκη Ζέρης αποστεωμένος, τοτος, ντυμένος με την κπάπα του. Κοντοστεκεται ορθός αλώρη, αγέρωχος, περήφανος, σιωπηλός, με ύφος νικητή. στην αμμουδιά ανάλαφρα, σαν πουλί. "Αθώωθηκε" είναι τη σκέψη μας.

τα χέρια του είναι στα σίδερα! Είναι αλυσσοδεμένος... α μας παγώνει... Κάθε ελπίδα χάνεται! Βουβοί παρακο-με την μεταγωγή του από τους Ιταλούς στην Καραμπινε-υτός προχωρεί με το κεφάλι ψηλά, με βήμα γοργό και άνο. Εδώ θα παραφράσω το ποίημα του Πολέμη για την

για να αποδώσω, το μεγαλείο της στιγμής, μόνο που

εν ήταν για πανηγυρισμό: εκείνος σαν να πήγαινε

ανηγύρι γάμου, είχε αγγελικά φτερά

δεν πατούσε χάρου...

ωτιέμαι πάντα. Αναρωτιέμαι μια ζωή. Που είχε το κουρά-είνο το σκελετωμένο κορμί, το αλυσσοδαρμένο επί σαρ-ερόνυχτα, να βαδίζει στο θάνατο με τέτοια περηφάνεια!!!

ου αντλούσε εκείνη τη θεϊκή δύναμη!!!

καημός μας πίκρανε όλους, που δε σήνιε μέχρι σήμε-ρος πέρασε ο Γάκης μας εκείνες τις φρικτές 40 μέρες; Αρα-έθηκε καμιά ψυχή να γλυκάνει τον πόνο του... Να του

νει το μαρτύριο... Να του πει δυο λόγια: κουράγιο Γάκη

κουράγιο παλικάρι μας... Μόνος ανέθηκε στο Γολγοθά::

να στις 19 Μαρτίου 1943, σαν σήμερα παραλαμβάνει από

την ήρωα του εκτελεστικό απόσπασμα, θαθεία χαράματα για

ηφορίσει στο Γολγοθά του. Ο Παπαγιάννης θα είναι ο τε-ίος που θα τον δει ζωντανό για να τον κοινωνήσει.

Ζήτη η Ελλάς!

Και σωριάζεται εδώ και χύνει εδώ το αίμα του που θα ανακα-τευτεί με το θάνατο αίμα άλλων Παργινών που επί εξακόσια χρόνια, πολεμούσαν και αγωνίζονταν στο κάστρο αυτό κρατώ-ντας την Πάργα ελεύθερη. Εδώ θα αφήσει την τελευταία του πνοή...

Η ομοβροντία συντάραξε όλη την Πάργα και πιο πολύ την απορραφισμένη οικογένεια, που έχει επιπλέον την ατυχία να κάθεται κάτω από το κάστρο, στο μεσαίο δρόμο απέναντι από τον πλατάνο του Τζαμιού.

Εκεί μεταφέρθηκε οικτρά παραμορφωμένος από τις σφαίρες το πρόσωπο, το κορμί του.

Θρήνος και κλάμα και οδυρμός. Το θλιβερό μήνυμα διαδόθηκε σαν αστραπή. "Πάει ο Γάκης..."

Την ημέρα αυτή οι καμπάνες του Αη Νικόλα και των Αγίων Αποστόλων, σε αντικρουστή τραγική ηρωική συμφωνία επιτελού-σαν τον πιο σκληρό ρόλο, το πιο θλιβερό καθήκον τους.

Βουβή η νεκρώσιμη πομπή, από το ρημαγμένο σπίτι, περνάει κάτω από τις επάλξεις του Κάστρου. Διακρίνονται σκυρμένα κε-φάλια παλών στρατιωτών, δακρυσμένα. Ναι!!! Οι Ιταλοί στρατιώ-τες κλαίνε, κλαίνε απαρνήγορητα. Αισθάνονται ένοχοι.

Δεν ξέρουν γιατί τους έβαλαν να εκτελέσουν έναν νέο, ένα νέο σαν κι' αυτούς με όνειρα, ελπίδες και αγάπη για τη ζωή, για την πατρίδα του.

Ερείς πάλι ακολουθώντας σύσσωμοι, νέοι και γέροι, άνδρες και γυναίκες κάθε ηλικίας μέχρι τον τελευταίο Παργινό που μπορούσε να σέρνει τα πόδια του, κλαίμε γιατί δεν ξέρουμε για-τί αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν εδώ, τι ζητούσαν από εμάς, από τον τόπο μας.

Ο θλιβερός Ιταλός αξιωματικός, ο επικεφαλής του αποσπάσμα-τος, ψυχικό ράκος σ' όλη την υπόλοιπη ζωή του, θα πει μετά από πολλά χρόνια.

Με κυνηγάει μια ζωή εκείνο το κοφτερό ατσάλινο βλέμμα του, εκείνη τη φοβερή ζητωκραυγή για την πατρίδα του.

Η χαριστική βολή που με ανάγκασαν να του δώσω..."

Σ' εμάς που ζήσαμε τα γεγονότα, ο καθένας από τη γωνία του και με το δικό του πρίσμα, στα χρόνια αυτά που κύλισαν και κύλισαν γοργά σαν νερό, μένει η γεύση από ένα πικρό ερώτημα: Γιατί μωρέ τον άτυχο να μη προλάβει κι αυτό να γλιτώσει;

Γιατί, για λίγα μέτρα, για ελάχιστα λεπτά να μη προλάβει να σωθεί; Γιατί μωρέ, το αδικόχαμένο, σαν άλλος Χριστός, να σώσει τους άλλους και αυτός να μη μπορέσει να σωθεί;;

Αλλά σήμερα έρχεται αυθόρμητη και πηγαία η απάντηση:

Γιατί;

Μα για να περάσει στην αθανασία.

Μα για γίνει κατά τους διαμαντένιους αυτούς στίχους:

Πρωτοπανηγυριώτης σ' αυτό το υπέροχο και μαγευτικό ξάγνα-ντο.

Μα για να φτερουγίζει η ψυχή του σήμερα πρωτοπανηγυριώ-τσα ανάμεσά μας.

Μα για να δείχνει στους υπόλοιπους εμάς και τους νέους μας και τις γενιές που θα ακολουθήσουν το παράδειγμα του καθή-κοντος, του αλτρουισμού και της θυσίας.

Μα για να μας δείχνει και ιδιαίτερα αυτές τις ταραγμένες εποχές πόσα υπόφερε η πατρίδα μας, για να κατακτήσει και να κρατήσει τη λευτεριά της. Και ότι αυτά που βλέπουμε να γίνονται γύρω μας πρέπει να τα δούμε με το πνεύμα της ομόνοιας, της αγά-πης. Να κρατηθούμε στις επάλξεις μας έτοιμοι και ενωμένοι.

Αυτό είναι, πιστεύω, το νόημα της θυσίας σου και η υποθήκη σου για το μέλλον.

Γάκη Ζέρη,

που βρίσκεσαι σήμερα ανάμεσά μας, ολόρθος, στητός και περή-φανος σαν τότε που έχυνες εδώ το αίμα σου και μας ακούς και μας βλέπεις.

Και το δίδαγμα της θυσίας σου παραμένει

ζωντανό και αλώβητο και αναλλοίωτο κι' ας πέρασαν 50 χρό-νια,

αλλά και όσα χρόνια ή αιώνες κι' αν περάσουν:

αλλά αν τι απέθανε

δια την πατρίδα, η μύρτος

είναι φύλλον αιώνιον

και καλά τα κλαδιά

της κυπαρίσσου.

Γι' αυτό Γάκη, Φίλε μας, Αδελφέ,

γενναίε και ηρωικέ συμπατριώτη,

Γι' αυτό η δόξα σου αθάνατη και η μνήμη σου Αιώνια.

ΑΝΘΗ ΕΥΛΑΒΕΙΑΣ ΣΤΗ ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ

Από τον καθηγητή κ. Νικόλαο Βάσσο

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΩΝ ΑΓΩΓΗΣ

1. Αφού ο λαός πηγαίνει στην εκκλησία, η Εκκλησία, το αέτωμα της ορθοδοξίας να πορευθή διά των ενταλμένων της στο λαό. Ιστορική και βαθύτατα Εθνική επίδρασι είχε στην ψυχή του Έλληνα ανέκαθεν η Μητροπολιτική Λειτουργική παρουσία. Θύμιζε πάντοτε, και θυμίζει, το καταφύγιο και ενδυνάμωσι της ψυχής του Γένους εις πάλοι ποτέ καιρούς.

Αρχιερατική λειτουργία, εσπερινός με αοτοκλασία, συμμετοχή του κλήρου της εγγύς περιοχής, κηρύγματα από εμπνευσμένους εκπροσώπους της Εκκλησίας, που είναι πάντοτε, αναμφισβήτητα, τόσο άριστα κατηρητισμένοι, και αργυρνία είναι ό,τι το ανώτερο που πολλά μπορεί να προσφέρει στην κοινωνία μας το κύρος της στους σημερινούς χαλεπούς καιρούς.

2. Κοινωνικές και πάσης άλλης φύσεως ανάγκες θα μπορούσαν να θεραπευθούν με την παρουσία συναυλιών και εορταστικού προγράμματος από πολιτιστικό όμιλο κύρους.

3. Επί τη ευκαιρία δεν θα έβλαπτε επίσης η προετοιμασία και δημιουργία μιας πολυμελούς και εμπνευσμένης, εσωτερικά καλλιεργημένης χορωδίας, με όλες τις ευγενικές και πολιτισμένες επιδράσεις και πλησιασμό στο μοχλούντα λαό μας. Στο άκουσμα π.χ. από αυτόν στο χώρο του Αγίου Δημητρίου και με κατάνυξι απόλυτη, στη Χορωδιακή απόδοσι του Ευχαριστηρίου 'Υμνου "Σε υμνούμεν...", ολίγο πριν από τη συνάντησί των με τα τέκνα των το βράδυ της επιστροφής, και μάλιστα μετά ολόημερο αγώνα της υπέρ αυτών προσφοράς του ιερού μόχθου των, θα μπορούσε κανείς να φαντασθή τη συγκίνησι, που θα προκαλούσε στην ψυχή των η πρωτοβουλία ενός τέτοιου επιτεύγματος σε όλη την αυτού κοινωνία μας;

4. Αναγκαία η δημιουργία μόνιμης αιθούσης παραδόσεως μαθημάτων κεντητικής, καθώς και

5. Η αναβίωσις παλαιότερων εθίμων.

6. Ποιος από τους δημίους μας δεν θα παραχωρούσε, δια το κοινό καλό, από ένα αντίτυπο βιβλίου δοκίμιου συγγραφέως για τη δημιουργία και λειτουργία Δανειστικής Βιβλιοθήκης;

7. Ποιος αμφισβητεί ότι αυτή τη φιλότιμη, άκρως λεπτή, ανώτερη πνευματικώς και εθελουσία συμμετοχή θα ενίσχυε και η Σεβαστή Νομαρχία μας, καθώς και άλλες πρωτοπόρες εξοριμήσεις, εάν ελάμβανε κάποτε γνώσι;

Πρωτοπορία θα απετέλει ίσως και η προετοιμασία και παρουσιάσις από σκηνής εθνικών δραμάτων, ή κοινωνικών, για φιλανθρωπικούς σκοπούς /απόρους της πόλεως - μαθητικά συσσίτια - Προσκοπισμό - Σπίτι γαλήνης και άλλα/

9. Θα συνεπληρώνετο ο παραπάνω κύκλος και με μία άλλη ενέργεια με παιδαγωγικό και ψυχοφελή υπέρ των παιδιών αποτελεσμα.

Να ήτο και πέραν του σημερινού Γυμναστηρίου - γηπέδου οργάνωσις Παιδικής χαράς για την κατεύθυνσι των νεωτέρων προς το φως του ουρανού, στην ανοιχτοσύνη της ψυχής, και άλλων παρομοίων, πολιτισμού εκφραστικών μέσων.

ΑΛΛΗ ΔΡΑΣΙΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

10. Πανηγυρική δεινροφύτευσις περιοχής, την οποία θα υπεδείκνυν οι υπεύθυνοι αρχές της Πολιτείας και του Δήμου. Θα ήτο μία θαυμασία ευκαιρία της μαθητικής νεολαίας που θα ανέλαμβανε τη διεκπεραίωσι του έργου, και με την παράλληλη προβολή δια του τύπου και της τηλεοράσεως, προς παραδειγματισμό και όλων των άλλων της περιοχής.

11. Δεν θα ήτο άνευ σημασίας, για την έτι περισσότερη τόνωσι της ιστορικής μνήμης και υπερηφάνειας των νεωτέρων δια τους προγόνους των, και η εις περίοπτο θέσι ανάρτησις της πινακίδος της οικίας του πυρπολητού ήρωα της Πάργας, παρά το "Καμίνι" με το παρακάτω ολιγόστιχο-ποίημα χαραγμένο εις αναμνηστική στήλη και απέναντι του νησιού και της Εκκλησίας της Παναγίας.

ΤΟ ΤΑΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΑΡΗ / Γ. Δροσίνη

Μεσάνυχτα ο πυρπολητής εγύρισε
κι επήδησε απ' το γρήγορο καΐκι
πιστός να φέρη με τα πόδια ολόγυμνα
στην εκκλησιά το τάμα για τη νίκη.

Το χέρι που άτρεμο έσπειρε το θάνατο
με το δαυλό -το φοβερό το χέρι-
τόρα ταπεινωμένο και τρεμάμενο.
στην Παναγιά ανάφτει έν' αμροκέρι.

12. Αλλ' ούτε και το θέμα της Παλαιόπαργας και των θυρών της έπρεπε να μείνη αναξιοποίητο από εθνικής και ιστορικής ανάγκης, καθώς και τοπικής.

Πρέπει προηγουμένως να ομιλήσῃ και η αρχαιολογική σκαπάνη με την έρευνά της. Μεγάλη θα ήτο η προβολή της πόλεως με τον πλούτο των μη εισέτι αποκαλυφθέντων τυχόν αρχαιολογικών ευρημάτων.

Κάθε δυνατή προσφυγή στη λύσι των ανασκαφών. Τούτα ως αποτελέσις Παλαιόκ και ενεργό, μέχρις πραγματοποιήσεως, σύνθημα και αίτημα.

Εστω και τμήματος μόνον η ανασκαφή, σαν προοίμιον θα οδηγούσε συν τω χρόνω στην τελείωσι.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ - ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Χρήσιμη θα ήταν και η πληροφορία που θα έπρεπε να δίδετα πάντοτε δια τη χημική σύστασι του ποσίου υδάτος Πάργας.

Έγινε ποτέ έρευνα από τις υπάρχουσες πολλές και σπουδαίες παλαιότερες πηγές / Αγ. Ιωάννου - Κήπερης κ.λπ. αλλά και νεώτερες που θα ανεζητούντο, για την τυχόν ανακάλυψι αρίστου τύπου, που θα έχαιρε της φιλοδοξίας και τιμής να προσφέρεται μελλοντικώς ως νερό έμφιαλωμένο;

Αλλά χρησιμότητι και διαφωτιστική θα απέβαινε και η ενέργεια για την προσώθησι σπουδαίων πολιτιστικών ερευνών, όπως οι ακόλουθες: α) μακροζωία των κατοίκων, β) Νοσηρότης και απώλειες κατά περιόδους, γ) Πνευματική

Συνέχεια από τη σελίδα 12

και επιστημονική εξέλιξι των επιγόνων, στατιστικώς, κατά περιόδους, και άλλα, σύμφωνα και με τη γενομένη και προηγουμένως πρότασι.

Κύριε Δήμαρχε,

Κύριοι Κύριοι Δημοτικοί σύμβουλοι,

Δεν αντιπαρέρχομαι. Απεναντίας στρέφω με ευλάβεια το νου μου προς όσους εκπροσώπησαν, και από της αυτής θέσεως κατά καιρούς, δύσκολους ή καλύτερους, το λαό μας, όλων των γενεών, άνευ ουδεμιάς εξαιρέσεως. Εκείνους δηλαδή που επωμίσθηκαν, όπως και σεις, το βαρύ έργο της εξυπηρετήσεως του ανθρώπινου συνόλου μιας ιστορικώς δεδουλευμένης πόλεως, της Πάργας, που με τόση υπερηφάνεια ακούεται το όνομά της.

Πολύτιμο έργο ετετελέσθη και επί των ημερών σας, ευπρόσδεκτο, με προσδοκία προς μια ανώτερη, ευδαιμονική χαρά επί τη προόδο.

Σεις, Κε Δήμαρχε, προέρχεσθε από τα μέρη της δοξασιμένης Ιωνίας των Αρχαίων, Βυζαντινών, Μεσαιωνικών και Νεωτέρων χρόνων. Η συνάντησίς σας με το χώρο μας αυτο, και την ψυχή του, τους ανθρώπους του, έγινε με την από 70ετίας περίπου σ' αυτόν εγκατάστασί σας.

Ο Μικροασιατικός ιωνικός πολιτισμός, ο κόσμος του, δεν τα έβαλε κάτω ούτε κατά τη μεγάλη δοκιμασία της ιστορίας του, μαθημένος από αγώνες αιώνων και κατορθώματα.

Αν είναι σωστό, πως από μικρό παιδί μαθαίνει κανείς την αλήθεια, λάβετέ την αυτή τη στιγμή από το στόμα μικρών τότε μαθητών Σχολαρχείου των 11 ετών, όταν ειδοποιηθήκαμε τότε από τους καθηγητάς μας ότι θα συνεχίζαμε τα μαθήματά μας στην Εκκλησία των Αγ. Αποστόλων, διότι το Σχολείο μας θα εχρησίμευε για την εγκατάστασι των αδελφών μας προσφύγων.

Είναι ακόμη το στόμα των αγνών τότε παιδιών, που όλα μαζί, ενώ μαθαίναμε σήμερα στο Σχολείο ένα Θούριο τραγούδι εορτασμού και λαμπαδοφορίας επί τη απελευθερώσι Μικρασιατικών πόλεων, την επομένη εμαθαίναμε άλλο για νέες εθνικές χαρές, για νέα απελευθερώσι, με μακρά συνέχεια στο γεγονός αυτό.

Ας μου επιτραπεί η μικρή επέκτασις στο σημείο τούτο. Η ιστορία ποτέ δε βλάπτει. Χαίρομαι διότι ο καλόκαρδος τόπος μας βοήθησε στη γρήγορη προσαρμογή των καινούργιων φορέων πολιτισμού. Το ενωτικό στοιχείο είναι πάντοτε ιδανική διάθεσις άνωθεν απορρέουσα.

Δια τον γράφοντα το παρόν ο κόσμος αυτός έγινε καταφώτιστος με την εγκατάστασι και στο σπίτι μας μιας καινούργιας Πηνελόπης, των Ομηρικών χρόνων, Μικρασιατίσας αυτής, συντρόφου του επί ολόκληρη ζωή υπηρετήσαντος τον Δήμο ως Γραμματέως αυτού αδελφού μου, εν μέσω ορφανών τότε αδελφών της πατρικής του οικογενείας.

Αυτό τον κόσμο και σεις τώρα εκπροσωπείτε, αλλά και τον γηγενή που τόσο φιλόξενα τότε σας δέχτηκε.

Και σεις, Κύριοι Σύμβουλοι, απόγονοι σεμνών συμπολιτών, που ποτέ δεν έπαυσαν κατά το παρελθόν να ενδιαφέρονται και να υποστηρίζουν μετά προθυμίας ό,τι το καλό για την πρόοδο της πόλεως, αρκετά νοήμονες και ενθουσιώδεις, φιλότιμοι, χωρίς να λησμονήται και η πολύτιμος προσφορά όλων των προηγουμένων, και σεις έχετε ευφρέστατα αντιληφθή το νόημα της εποχής που διανύομε.

Έχετε τη δυνατότητα, σαν καλλιεργημένοι, να οπλισθήτε με θάρρος, και για λόγους δικαιοσύνης, ειλικρινή συμπαράστασι, ώστε όλοι μαζί, μετά του Κου Δημάρχου, να συνδέσετε το όνομά σας, ως συγχρονος γενεά, με έργα προκοπής υπέρ του τόπου. Της πολιτιστικής του προαγωγής, αντάξιος του ιστορικού λαού του, και των πεπραγμένων του.

Αρχίσαιμε ήδη και προχωρήσατε αρκετά. Ευχόμεθα καλή επιτυχία στο έργο σας και τις προσπάθειές σας, που θα τις αντιμετωπίζουμε πάντοτε με όλη την ανθρωπίνως δυνατή επιείκεια, και αξιοπρέπεια. Εκ των προτέρων σας ευχαριστούμε.

ΕΠΙΜΥΘΙΟΝ

Ας θεωρηθή η παρούσα προσφορά μου:

1. Ως ειλικρινής και έντιμη φωνή, με εγκαρδιότητα και εκτίμησι προς όλους σας.

2. Ανοιχτόκαρδη, κατά Χρέος, και κατά δύναμι προς τη γενετείρά μου. Εξησα μακρυνά της από το 1923 και εντεύθεν, είτε λόγω σπουδών, είτε αργότερα λόγω λειτουργήματος. Ηθελα να την υπηρετήσω. Θα της προσέφερα πολλά. Ποτέ όμως δεν την αποχωρίστηκα επί 68 χρόνια.

3. Βαθύτατος δε σεβασμός και τιμή προς τις Παργινές μητέρες, κάθε ηλικίας, και ως τα σήμερα, που ποτέ δε στάθηκαν φειδωλές στο θερμό χαιρετισμό και έκδηλη χαρά, ότι δε λησμόνησα τον τόπο μας. Γιατί όχι; Θα είναι παντοτινή επαλήθευσις των λόγων του ποιητού:

Το μόνο καλοσώρισε
τη μόνη ευχή που πιάνει
θα την ακούσης στο φτωχό
του τόπου σου λιμάνι.

ΑΘΗΝΑΙ

Μετά πλείστης προς όλους τιμής
Νικ. Βάσσος Καθηγητής

ΚΑΤΑΚΛΕΙΔΙ

Για λόγους δικαιοσύνης και ως υπηρεσία στην αλήθεια θα μπορούσαν να λεχθούν συμπληρωματικώς και τα ακόλουθα, αυτόνομη ίσως:

1. Υστερα από τη συνειδητοποίησι των τόσων δημιουργικών δυνάμεών σας στον ρου της Ιστορίας της πόλεως, επί του συνόλου των θεμάτων που εθέλησαν, έπρεπε προκαταβολικώς να αναγνωρισθί ως βεβαία, βασική και σύμφυτη η ακόλουθος αρχή:
Αφ' ής στιγμής διατυπώνονται οι γραμμές του παρόντος κειμένου, ποιος θα μπορούσε να αμφισβητήση ότι πολλά από τα εν λόγω θέματα θα έφθαναν εις αίσιο ως τώρα πέρας, ή ότι και άλλα θα ευρίσκοντο εν εξελίξει;

ΘΕΡΜΗ Δ' ΟΛΑ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ

διατυπώνεται η ευχή: λαμπρά να είναι η επιτυχία και στους υπολοίπους στόχους σας, με την ελπίδα και προσμονή καταλήξεως σε κάποια "Ολυμπιακή νίκη, δική μας, που δεν θα ήταν άλλη από την τελειωτική λύσι του θεματος της καθαριότητος της πόλεως γενικώς, των ακτών της και των υδάτων του ενάλιου όγκου. Τίποτε δεν είναι ακατόρθωτο.

Το ευχόμεθα ολοψύχως.

- Απανθ' ο μακρός κ' αναρίθμητος χρόνος φύει τ' άδηλα και φανέντα, κρύπτεται και ουκ έστ' άελπτον (ανέλπιστον) ου δεν...

(Σοφοκλ. Αίας).

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ

Πάλι τινάζεται η κότα θεία, είπε η Λένη στη θεία της κ. Πανάγιω κι έβγαλε ένα - ένα με προσοχή απ' την ποδιά της τ' αυγά. Ποιος θα μας έλθει, κόρη μου, απάντησε, η θεία της η Πανάγιω. Ποιος ξέρει... συνέχισε μετά από μικρή σιωπή. Η θεία, έβλεπε από καιρό τώρα, τον Μήτηρ, του Πασχάλη του ψαρά, που σαν πέρναγε απ' το στενό τους, όλο και κοίταζε προς το σπίτι τους. Η γριά γυναίκα είχε αντιληφθεί ότι αναπτύσσονταν κρυφό ειδύλιο ανάμεσα στην ανιψιά της και τον γιό του ψαρά. Είχε καταλάβει επίσης ότι στο ειδύλιο, έστεκε εμπόδιο η μητέρα του Μήτρου, η κυρά Νίκη, που την φώναζαν και σπάγγο για την τσιγγουνιά της. Ελεγαν, πως σαν έβγαине ο δίσκος στην εκκλησία, η κυρά Νίκη πήγαινε και προσκύνανε τις εικόνες.

Ήταν Μ. Πέμπτη του 1591. Θεία κι ανιψιά, μόνες στον κόσμο τούτο, ετοιμάζονταν για το Πάσχα. Είχαν ζυμώσει από την προηγούμενη τα λαδοκούλουρα και τώρα θα βάφανε τα αυγά. Θα φτιάχνανε και λίγες Πασχαλιές, ένα κουλούρι με σταυρό στη μέση και στη μέση του σταυρού ένα κόκκινο αυγό. Σαν κοκκινίστηκαν τ' αυγά και μπήκανε στον φούρνο τα κουλούρια, η Λένη πήρε τον μικρό τενεκέ με τον ασβέστη και είπε στη θεία της. Πάω ν' ασπρίσω και λίγο έξω από το σπίτι μου.

Είχαν αγοράσει από έναν Αγιώτη λίγο ασβέστη κι είχαν ασπρίσει το σπίτι της θείας της Πανάγιως, όπου έμεναν κι οι δυο μαζί. Τώρα η Λένη ήθελε ν' ασπρίσει και το πατρικό της σπίτι που ήταν πιο πάνω, απέναντι από την εκκλησία της Αειπαρθένου Μαρίας της Οδηγήτριας. Ήταν δε το πατρικό σπίτι της Λένης, τέσσερις μισογκρεμισμένοι τοίχοι. Στον μπροστινό τοίχο φαινόταν, εκεί όπου ήταν η πόρτα, κι από το παράθυρο υπήρχε ένα κομμάτι ξύλινο κάσωμα. Στο βάθος διακρίνονταν το τζάκι. Να μου φέρεις και λίγες βιολέτες, για τον Εσταυρωμένο, της είπε η θεία της.

Η Λένη είχε φυτέψει βιολέτες στο μικρό παρτέρι, έξω από το πατρικό της. Θα έκοβε λίγες για την θεία της, για τον Εσταυρωμένο, και τις υπόλοιπες θα τις έκοβε την Μ. Παρασκευή για να στολίσει μαζί με τις άλλες κοπέλες τον Επιτάφιο.

Βγήκε απ' το σπίτι και ξεκίνησε για το πατρικό της, που ήταν ως πενήντα μέτρα ψηλότερα. Η μικρή πολιτεία της Πάργας βούιζε από φωνές ενώ προετοιμαζόνταν για την Ανάσταση. Ήταν ακόμη στοιμωγμένη στο κάστρο. Μετά το 1600 άρχισε να δημιουργείται το Προάστειο, η σημερινή Πάργα δη-

του Ηλία Σ. Ζώτου

λαδή. Στο βουητό που ακούγονταν κυριαρχούσαν οι φωνές των μικρών παιδιών που έψελναν τα Πάθη του Χριστού. Το Σήμερα όπως το έλεγαν από την πρώτη λέξη των Παθών.

Σήμεραρον μαύρος Ουρανός

Σήμεραρον μαύρη Μέρα...

ακούγονταν σε κάθε σοκάκι, σε κάθε σπίτι. Δυο-δυο τα παιδιά, με ένα καλάθι στολισμένο με λουλούδια γυρίζανε από σπίτι σε σπίτι και λέγαν τα Πάθη και οι νοικοκυρές τους δίνανε από ένα ή δυο αυγά. Σαν πλησίαζε η Λένη, την μικρή πλατεία έξω από την εκκλησία, συνάντησε τον Αλέξη, τον αδελφό του Μήτρου που με έναν φίλο του γυρίζανε από σπίτι σε σπίτι και λέγανε τα Πάθη. Ο μικρός Αλέξης είχε καταλάβει κι αυτός το ειδύλιο που πλέκονταν ανάμεσα στον αδελφό του και την Λένη. Συμπαθούσε την Λένη και στενοχωριόταν κάθε φορά που άκουγε την μάνα τους να λέει στον Μήτηρ "Θα πάρεις γυναίκα από σόι και μ' βιός. Ποιον έχει αυτή; κανέναν, μονάχη της είναι στη ζωή". Χαμογέλασε ο Αλέξης στη Λένη κι η Λένη του είπε. Νάρθεις κι από το σπίτι μας Αλέξη να τα πείτε. Θαρρώ απάντησε ο Αλέξης, μα θαργήσω λίγο, να είσαι κι εσύ εκεί.

Η Μ. Πέμπτη ήταν μια μέρα κουραστική για τις γυναίκες, έπρεπε όλα να ετοιμαστούν γιατί η Μ. Παρασκευή ήταν μέρα πένθους. Κατά το μεσημέρι κι της Πέμπτης, η Λένη πήγε με τις άλλες κοπέλες να φέρουν ξύλα για την εκκλησία. Έξω από την εκκλησία την Μ. Πέμπτη και την Μ. Παρασκευή άναβαν φωτιές και ζεσταίνονταν ο κόσμος που μπούνε στον ναό. Παληό, γραφικό και πρακτικό έθιμο που είχε τις ρίζες στο Ιερό Ευαγγέλιο. "Αφάντων δε πυράν εν μέσω της αυλής και συγκαθίσαντων αυτών εκάθητο ο Πέτρος εν μέσω αυτών" (Κατά Λουκάν ΚΒ Στιχ. 54). Ίσως αυτό το έθιμο, ο βάρβαροι Νεοέλληνες, το αντικαταστήσαμε με τα πυροτεχνήματα και τα βαρελότα που ρίχνουμε όλα τη Μεγάλη Εβδομάδα και κύρια στην Ανάσταση καταστρέφοντας την μυσταγωγία, την ομορφιά και το Μυστήριο.

Μεγάλο Σάββατο. Οι ετοιμασίες στο σπίτι δεν τελειώνουν ποτέ, όσο μικρή κι αν είναι η οικογένεια. Σαν σήμανε μικρή Ανάσταση η θεία Πανάγιω πήρε ένα παληό κεραμίδι και το πέταξε στο

Συνέχεια στη σελίδα 15

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ

Συνέχεια από τη σελίδα 14

δρόμο λέγοντας, "Ανάθεμα στον Οβριό". Η Λένη, πήρε κι αυτή ένα κεραμίδι κι έτρεξε γρήγορα στο πατρικό της. Μπήκε μέσα από την πόρτα κι απ' το γκρεμισμένο παράθυρο, πέταξε στον δρόμο το κεραμίδι, λέγοντας "Ανάθεμα στον Οβριό". Το χέρι της σαν πέταξε το κεραμίδι, τ' ακούμπησε στο ξύλινο κάσωμα που υπήρχε ακόμη, εκεί που ακουμπούσε η μάνα της τα χέρια σαν τινάζε κάθε πρωί τα στρωσίδια. Επιασε η Λένη με τα δυο χέρια το ξύλινο κάσωμα, κουφάρι σάπιου ξύλου κι ένιωσε πως ακουμπούσε τα χέρια της μάνας της. Η λέξη "Οβριός" έφερε στο νου της τον άγριο Τούρκο, με τον οποίο πάλευε η μάνα της κάτω απ' την βελανιδιά στον Μαρά.

Ήταν τεσσαράω χρονών, το 1571, όταν κυνηγημένοι οι Παργινοί βγήκαν από το κάστρο. Οι Τούρκοι σκότωναν, καίγανε, βιάζανε. Ζαλισμένες μάνα και κόρη φθάσανε ως τον Μαρά. Αρρωστη κι ανήμπορη η μάνα της αποκοιμήθηκε κάτω από μια βελανιδιά. Η μικρή Λένη απομακρύνθηκε... κι ύστερα άκουσε φωνές και κρύφτηκε πίσω από ένα πουρνάρι. Είδε τη μάνα της να την βιάζουνε και να την σκοτώνουν οι Τούρκοι. Εικόνα φρίκης, που δεν θέλει να θυμάται. Δεν ξέρει πόσες μέρες, μικρό αγρίμι, γύριζε στον λόγγο. Θυμάται μόνο μια γυναίκα να παλεύει μ' έναν Τούρκο. Ανάθεμα τον Οβριό, ξανάπε. Την ιστορία της, της την είπε η θεία της, σαν έγινε δέκα χρόνων.

Την πήρε η θεία της ένα απόγευμα και την έφερε στο γκρεμισμένο πατρικό της σπίτι. Αυτό το σπίτι είναι δικό σου, το βιός σου, της είπε η θεία Πανάγιω. Το κάψανε και το γκρέμισαν οι Τούρκοι στα 1571. Τον άντρα μου και τα παιδιά τα σκότωσαν. Βρέθηκα μονάχη μετά τον χαλασμό, στην Αγιά. Εφαχνα για την αδελφή μου, την μάνα σου, την Μαρία. Την βρήκανε πεθαμένη στον Μαρά. Μετά από μήνες έμαθα πως στην Ράπεζα είχανε βρει ένα κοριτσάκι. Πήγα, σε γνώρισα, σε βρήκα κι από τότε είμαστε μαζί. Η δεκάχρονη Λένη ένιωσε το χέρι της θεία-Πανάγιως να την σφίγγει. Η άμοιρη γυναίκα σφίγγονταν, κρατιόταν απ' την μικρή ανιψιά της... Ο πατέρας σου, ο Κωστής, ο Τουρκοφάγος με τ' όνομα, ψηλός με σγουρά μαλλιά, σκοτώθηκε από μια μπόμπα λίγο πριν μπουν οι Τούρκοι στο κάστρο. Είχες κι ένα αδελφό, τον λέγανε Αργύρη. Στα 1569, δυο χρόνια πριν τον χαλασμό, μπάρκαρε

σε Βενετσιάνικο καράβι για να πολεμήσει τους Τούρκους. Ήταν δεκάξι χρονών τότε, ψηλός με σγουρά μαλλιά σαν τον πατέρα σου. Έμαθα πως το καράβι του βούλιαξε έξω από την Αγκώνα. Χάθηκε. Κανείς δεν τον είδε. Η θεία Πανάγιω τέλειωσε την διήγηση, τα μάτια της ήταν στεγνά, δεν είχε άλλα δάκρυα να χύσει. Κοίταξε την Λένη, το μόνο στήθιγμά της κι η Λένη ψάχνοντας για στήθιγμα πέρα απ' τη θεία της, την ρώτησε. Μπορεί να ζει ο αδελφός μου; Η πετρωμένη από τον πόνο γυναίκα δεν απάντησε στην αρχή. Ύστερα γυρνώντας το βλέμμα της, κοίταξε προς την Παναγία την Οδηγήτρια που ήταν απέναντι. Το φως του ήλιου όπου έγερνε προς το Μοναστήρι, έμπαινε από την πόρτα της εκκλησίας και φώτιζε τις εικόνες. Της φάνηκε, της θείας Πανάγιως, πως είδε φως να βγαίνει από την εκκλησία. Μπορεί, απάντησε, μπορεί και να ζει, συνέχισε, ο Θεός είναι Μεγάλος.

Ακουμπισμένη στο παραθύρι του σπιτιού της η Λένη στοχάζονταν και πονούσε όταν μια μέλισσα έφυγε απ' τις βιολέτες και κάθισε στα μαλλιά της. Με το χέρι της έκανε μια κίνηση, έδιωξε την μέλισσα και μαζί και τις σκέψεις. Εφυγε το παρελθόν από το νου της. Η σκέψη του αδελφού της τρεμόπαιξε λίγο στο μυαλό της, ύστερα θυμήθηκε τον Μήτηρ και κοκκίνησε. Ενα χαμόγελο τρεμόπαιξε στα χείλη κι όταν σκέφτηκε το χαρούμενο προσωπάκι του Αλέξη και τα λόγια που της ψιθύρισε, φεύγοντας από το σπίτι, αφού είχε πει το Σήμερα. Θα έλθω κρυφά το Πάσχα να πάρω την Πασχαλιά. Λέγοντας κρυφά, εννοούσε από την μάνα του, την κυρά Νίκη.

Νύχτωσε κι η καμπάνα κάλεσε τους πιστούς στην εκκλησία για την Ανάσταση. Μια - μια οι φαμίλιες βγαίνανε από τα σπίτια και γέμισαν οι δρόμοι από τους πιστούς που πήγαιναν για την Παναγία την Οδηγήτρια. Σ' ένα ανοιχτό των σπιτιών προς τη θάλασσα η Λένη είδε το φως από ένα πλεούμενο που έστριβε στο Χελάτι προς το λιμάνι. Όλος ο κόσμος πάει στην εκκλησία για την Ανάσταση και μόνο αυτό το πλοίο ταξιδεύει, σκέφθηκε η Λένη.

Το πλεούμενο, ήταν μια Γαλαξειδιώτικη σκούνα που 'ρχονταν απ' την Τεργέστη. Σταμάτησε στο μικρό λιμανάκι της Πάργας και με την φελούκα της έβγαλε στη στεριά έναν επιβάτη. Η φελούκα γύρισε γρήγορα στη σκούνα κι η σκούνα χάθηκε

Συνέχεια στη σελίδα 16

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ

Συνέχεια από τη σελίδα 15

προς την Αγία Μαύρα. Ο Ανέστης, ο χαμάλης πλησίασε τον ξένο, και είπε: "Καλώς ήλθες, πού να πάμε τα πράγματα;".

Ο ξένος σα να σκέφτονταν. Τι είναι αυτό, ρώτησε, στραμμένος προς το μικρό σπιτάκι, που ήταν κοντά στην παραλία κι από την πόρτα του έβγαине αδύναμο φως. Του Σοφοκλή του Παραμυθιώτη το καφενείο, απάντησε ο Ανέστης. Εκεί, απάντησε ο ξένος. Ο Ανέστης σήκωνε τα δυο μικρά σεντούκια που ήταν οι αποσκευές και τα μετέφερε στο μικρό καφενείο. Στο αδύναμο φως του καφενείου ο Ανέστης παρατήρησε το ξένο. Ήταν ψηλός, με σγουρά μαλλιά, φραγκοφορεμένος. Εβγαλε ο ξένος ένα ασημένιο νόμισμα και τόδωσε στον Ανέστη. Καλώς τον, είπε ο Σοφοκλής. Καλώς σας βρήκα, απάντησε ο ξένος, φτιάξε μου ένα φασκόμηλο και συνέχισε. Ν' αφήσω τα πράγματά μου εδώ για λίγες ώρες, ίσως μέχρι αύριο.

Ο καφετζής παρατήρησε τον ξένο. Του ήταν τελείως άγνωστος. Μετά χαράς, απάντησε, μείνε κι εσύ εδώ γι' απόψε, αν δεν έχεις σπίτι. Ο ξένος δεν απάντησε. Ρούφηξε το φασκόμηλο, άφησε στο τραπέζι άλλο ένα ασημένιο νόμισμα κι έκανε με το χέρι μια κίνηση σα να 'λεγε, δεν θέλω ρέστα.

Ο Ανέστης κοίταζε το νόμισμα του και σκέφτονταν πως με τούτο δω θα ξεχρέωνε όλα τα τα χρήματα του στον Σοφοκλή και θα 'πινε ρούμι όλο το Πάσχα. Όμως κάπου τον ξέρω μουρμούρισε. Ο ξένος σηκώθηκε, "Καλή Ανάσταση, αν δεν σας δω", είπε και χάθηκε στο σκοτάδι. Ο Σοφοκλής τον παρακολούθησε που χάνονταν προς το Κάστρο. Φαίνεται ξέρει τα μέρη, μουρμούρισε.

Ανέβηκε, ο ξένος, γρήγορα το μονοπάτι προς το κάστρο και με τα φράγκα που φορούσε, δεν δυσκολεύτηκε να περάσει την Πύλη. Πήρε το σοκάκι και βγήκε στην μικρή πλατεία της Παναγίας της Οδηγήτριας. Δεν συνάντησε ψυχή. Οι Παργινοί ήταν στην εκκλησία από όπου ακούγονταν ψαλμωδίες.

Σταμάτησε για μια στιγμή στην πλατεία, κοίταζε την εκκλησία, έκανε τον σταυρό του κι ύστερα κατευθύνθηκε στο μισογκρεμισμένο σπίτι της Λένης. Χάιδεψε τον τοίχο, πήγε κοντά στο τζάκι, στάθηκε λίγο ακίνητος. Στο σκοτάδι έμοιαζε φάντασμα. Βγήκε ξανά από την πόρτα, με βουρκωμένα μάτια, κοίταξε γύρω του, ανάσανε βαθειά και με σταθερό

βήμα κατευθύνθηκε στην εκκλησία.

Η εκκλησία σκοτεινή. Μονάχα το Ακοίμητο και ντήλι έφεγγε κι έδινε στον χώρο και τα πρόσωπα των Παργινών υπερκόσμια όψη.

Ο ξένος πέρασε την πόρτα και στάθηκε κοντά στο παγκάρι δίπλα στον γερο-επίτροπο τον κυρ Θρασύβουλο. Ο Πρωτόπαππας έψαλε "Ότε κατήλθες προς τον Θάνατον...", ύστερα βγήκε στη Ωραία Πύλη με αναμμένη λαμπάδα ψέλνοντας "Δεύτε λάβετε φως...". Η ανθρωπίνη μάζα κινήθηκε προς τα εμπρός, ν' ανάψει τα κεριά, να φωτισθεί από το Ανέσπερο φως. Πλημμύρισε φως η εκκλησία, φωτίστηκαν τα πρόσωπα, οι ψυχές. Ο ξένος παρατηρούσε τα πρόσωπα με αγωνία. Ο κυρ Θρασύβουλος τον κοίταξε, κάτι του θύμιζε. Του έβαλε στο χέρι ένα κερί.

Ο ξένος άφησε στο παγκάρι ένα χρυσό νόμισμα. Ο κυρ Θρασύβουλος σιγά τον ρώτησε. Ποιος είσαι γιέ μου;

Ο Αργύρης, του Κωστή του Τουρκοφάγου, απάντησε σιγά ο ξένος.

Ο γερο-επίτροπος του χάιδεψε απαλά το χέρι και είπε, περίμενε να φέρω την αδελφή σου και την θεία σου.

Ο Αργύρης αγκάλιαζε την Λένη, και την θεία Πανάγιω, ενώ οι ψάλτες έψαλλαν, Χριστός Ανέστη κι ο Πρωτόπαππας έλεγε, "Αυτή η μέρα ήν εποίησεν ο Κύριος, αγαλλιασώμεθα και ευφρανθώμεν εν αυτή".

Ο ερχομός του Αργύρη κυκλοφόρησε γρήγορα από στόμα σε στόμα σ' όλη την μικρή πολιτεία. Μάθανε όλοι πώς σώθηκε από το ναυάγιο, πώς έγινε ψυχοπαίδι ενός άκληρου Γαλαξειδιώτη μαγαζάτορα στο Τριέστι, πώς πέθανε ο Γαλαξειδιώτης και τον κληρονόμησε ο Αργύρης. Μέλι έσταζε το στόμα της κυρά Νίκης, του σπάγγου, για την Λένη και την Πανάγιω. Μετά την Αγάπη, την απογευματινή λειτουργία που τελείται ανήμερα το Πάσχα, να πάμε να την ζητήσουμε, είπε στον άντρα της. Του πρόλαβε ο μικρός Αλέξης που πριν το μεσημέρι κρυφά απ' όλους, πήγε να πάρει την Πασχαλιά του από τη Λένη.

Δάγκωσε ο μικρός την Πασχαλιά. Αφράτο το κουλούρι έλιωνε στο στόμα του και μουρμούριζε. Το είπε Λένη η μάνα μου το πρωί είσαι πολύ νοικοκυρά. Ένα χαμόγελο μισοφάνηκε στα χείλη της Πανάγιω. Η Λένη κοκκίνησε ως τ' αυτιά κι ευτυχισμένη, έτρεξε να κρυφτεί στην κουζίνα.

ΠΑΡΓΙΝΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΙΒΑΔΑΣ (1907-1974)

Ο Σπυρίδων του Αχιλλέα και της Ερμηλίνδας Λιβαδάς, που γεννήθηκε πιθανώς στην Κεφαλλονιά και μεγάλωσε στην Πάργα, μόνιμος κάτοικος της Αθήνας, με την από 11-6-1972 διαθήκη του που κηρύχθηκε κυρία με την υπ' αριθ. 122/30-1-1975 απόφαση του Πρωτοδικείου της Αθήνας άφησε στο Δήμο της Πάργας το υπό τα στοιχεία Δ1 της πολυκατοικίας Αχαρνών 334 Αθήνας, του τετάρτου ορόφου अपαρτιζόμενον από τέσσερα δωμάτια διαμέρισμα. Τούτου το σημερινό ετήσιο εισόδημα ανέρχεται σε ικανοποιητικό ποσό, δίκαια δε ανακηρύχθηκε μεγάλος ευεργέτης του Δήμου της Πάργας.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΙΔΙΟΧΕΙΡΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

- "Εν Αθήναις σήμερον την ενδεκάτην Ιουνίου 1972 ο υπογεγραμμένος Σπυρίδων Λιβαδάς... γράφω την

Με μέριμνα και δαπάνες του Δήμου Πάργας, τον οποίο και ευχαριστούμε εξασφαλίστηκαν αντίγραφα των στο Δημαρχείο ανηρτημένων φωτογραφιών των ευεργετιών τις οποίες και θα δημοσιεύσουμε.

παρούσαν διαθήκην μου... Αφήνω εις την σύζυγό μου Πολύμνια Λιβαδά το γένος Αθανασίου Βλαστού την ψιλήν κυριότητα του εκ τεσσάρων δωματίων απαρτιζόμενου διαμερίσματος, υπό τα στοιχεία Δ1 της πολυκατοικίας

ας Αχαρνών 334 του τελευταίου ορόφου που ηγόρασα δια του υπ' αριθ. 2879/15-4-1965 συμβολαίου του συμβολαιογράφου κ. Στάμου...

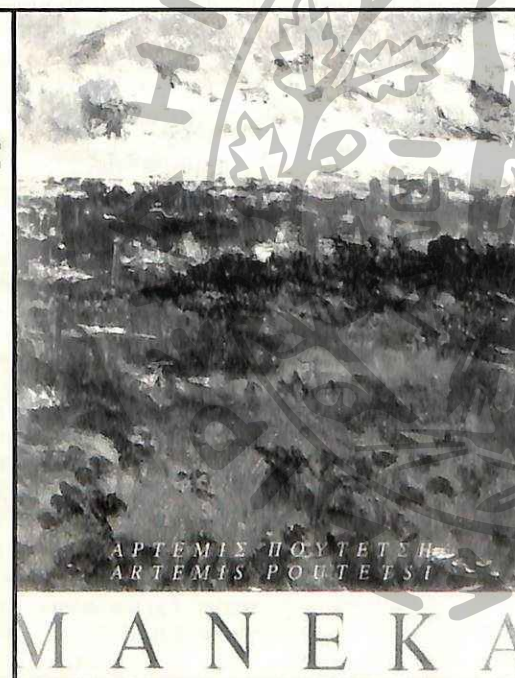
Μετά δε τον θάνατο της συζύγου μου επιθυμώ να περιέλθω το διαμέρισμα τούτο εις τον Δήμο Πάργας του Νομού Πρεβέζης Ηπείρου υπό τους κάτωθι όρους: Αναθέτω την διαχείρισιν εις τον εκάστοτε Μητροπολίτην Παραμυθιάς, ως Πρόεδρον, εις δε τον εκάστοτε Δήμαρχον Πάργας ως αντιπρόεδρον και μέλη την εκάστοτε εξελεγμένην επιτροπήν του Κληροδοτήματος Βασιλά.

Οι ανωτέρω δεν έχουσι το δικαίωμα εκποιήσεως του ως άνω διαμερίσματος, αλλά απλώς την ενοικίασιν αυτού και συντήρησιν του, τα δε εξ' αυτού εισπραττόμενα ενοίκια θα διατεθούν, αναλόγως εντός ενός ή δύο ετών δια την προικοδότησιν μιας ορφανής κόρης Πάργας...

Από το βιβλίο του ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΑΦΩΤΗ "ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ (1913 - 1986)", έκδοση Πνευματικού Συλλόγου "ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΣΟΥΛΙΟΥ", ΑΘΗΝΑ 1987.

Τα βιβλία και τους δημιουργούς θα παρουσιάσουμε σε επόμενα φύλλα. Προτρέπουμε όλους τους παργινούς να προμηθευτούν τα βιβλία.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΑΡΓΑΣ

Προς: Το Σύλλογο Παργινών της Αθήνας

Αγαπητοί μου συμπατριώτες και συμμαθητές,

Στο ωραίο σας έργο που αρχίσατε θα ήθελα κι εγώ από τη θέση που βρίσκομαι να κοιμήσω την ντόπια μας εφημερίδα, συμμετέχοντας και ενημερώνοντας τους απανταχού αναγνώστες Παργινούς, για τον οργασμό που παρατηρείται αυτόν τον καιρό στον χώρο από τον οποίο πέρασαν και περνούν ακόμη και σήμερα τα βλαστάρια της πατρίδας μας.

Παλιά λεγόταν "Φυτόριο" με την γνωστή έννοια την πραγματική. Σήμερα θα μπορούσα και πάλι να το πω "Φυτόριο" αλλά με αλληγορική. Ο λόγος μου φυσικά για το Δημοτικό Σχολείο.

Στις αίθουσές του, οι οποίες το ερχόμενο καλοκαίρι, από 6 θα έχουν γίνει πλέον 10 κανονικές, δεν εξοπλίζονται μόνον οι μαθητές του με τις απαραίτητες στοιχειώδεις εγκύκλιες γνώσεις για την αντιμετώπιση των αναγκών της ζωής, αλλά λαμβάνουν χώρα και άλλες δραστηριότητες, μουσικής, χορού, ζωγραφικής, χειροτεχνίας και πληροφορικής.

Οι αναπληρωτές δάσκαλοι του Σχολείου μας, κ. Ευστάθιος Κακαριάρης και Ιωάννα Κοτσιώλη έχουν αναλάβει αντίστοιχα, ο μὲν πρώτος την οργάνωση χορευτικού παραδοσιακού συγκροτήματος, από μαθητές του Σχολείου, η δε δεύτερη, έκθεση ζωγραφικής και χειροτεχνίας.

Την πραγμάτωση αυτών των δραστηριοτήτων (στολών, χειροτεχνικού υλικού κ.λπ.) προσφέρθηκε ο πάντα αρωγός του Σχολείου Δήμαρχός μας κ. Ιωάννης Χαμάλογλου, να χρηματοδοτήσει.

Σας κάνω γνωστό ότι, αυτό το χορευτικό θα εμφανίζεται στις εθνικές και άλλες εκδηλώσεις καθ' όλη την διάρκεια του έτους, και φυσικά και την καλοκαιρινή περίοδο.

Για τον τομέα μουσική παραχώρησα 4 αίθουσες του Σχολείου στο Ηπειρωτικό Ωδείο "ΤΣΑΚΑΛΩΦ" ανταποκριθείς σε εισήγηση-πρόταση της δραστήριας και συνεργάσιμης Προέδρου του συλλόγου γονέων και κηδεμόνων του Σχολείου κ. Εφης Αβραμίδου για την μουσική παιδεία (αριόνο, κιθάρα, μπουζούκι, κ.λπ.) των παιδιών της Πάργας.

Μετά τα ανωτέρω δίκαια το "Φυτόριο" αναβίωσε.

Τέλος σας ευχαριστώ πολύ, για τη δωρεάν στην εφημερίδα σας σαν συνδρομητές του Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού Σχολείου, εγγραφή, και είμαι στη διάθεσή σας.

Με πολύ εκτίμηση και φιλία
Ο Διευθυντής του Σχολείου
Νικήτας Χ. Αρβανιτάκης

* Ένα μεγάλο ευχαριστώ, ένα μεγάλο εύγε στον άξιο Διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου της Πάργας ΝΙΚΗΤΑ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗ που επιτέλους άρχισε μεν αλλά βοήθε δε αυτά τα ωραία τμήματα που θα συμπληρώνουν την όλη εκπαίδευση των παιδιών μας.

Δεν καταλογίζω σε κανέναν ευθύνες, αλλά απλά και μόνο ο ΝΙΚΗΤΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ με την ανάληψη των καινούργιων καθηκόντων δραστηριοποιήθηκε αμέσως.

Και πάλι μπράβο.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Η Πρόεδρος ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΟΜΠΗ-ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΔΕΣΚΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΠΑΡΓΑΣ

Απόηχος από την εκδρομή
στην Αθήνα (5 και 6 Μαρτίου)

"Από τον Θεοτοκόπουλο στο Σεζάν". "Βενετία του 18ου αιώνα, εικόνες και ήχοι". Δύο φράσεις που εμείς, οι μαθητές του Δεσκειού Λυκείου Πάργας, ποτέ δε φανταζόμασταν να μπορούσαμε να βιώσουμε από κοντά.

Όμως αντικρύσαμε το πρόσωπο του Μπαρόκ, γνωρίσαμε τη βενετσιάνικη σχολή, θαυμάσαμε τη ζωγραφική του Ροκκό. Απολαύσαμε τη ζωγραφική του Ιμπρεσιονισμού και εδαιμάμε από κοντά τα έργα του μεγάλου Έλληνα ζωγράφου Δομήνικου Θεοτοκόπουλου. Βρεθήκαμε μέσα σ' έναν οργασμό της τέχνης, ανάμεσα σε 72 αριστουργήματα, εκθέματα που, συναφή τους φτάνουν και εκτίθενται στην Ελλάδα τουλάχιστον κάθε πενήντα χρόνια.

Επειτα το μεγαλείο του Μεγάλου Μουσικής. Η έκθεση σχετικά με τη Βενετία του 18ου αιώνα, μέσα από εικόνες και ήχους. Καλογραμμένα, περιποιημένα κοστούμια εποχής τα οποία ήρθαν στην Ελλάδα με τη συγκατάθεση του ίδιου του εγγονού του Βάγκνερ, ομοιώματα μουσικών οργάνων των οποίων τους ήχους ακούγαμε μέσω ακουστικών και ζωγραφικοί πίνακες που περιέγραφαν εν μέρει τη βενετσιάνικη ζωή, αλλά και άφηναν να θαυμάσουμε τη λεπτομερή όμορφη τεχνική τους.

Αλλά και ο όλος χώρος του Μεγάλου ανέδιδε μια τέτοια ποιότητα που -δυστυχώς- εμείς, τα παιδιά της Πάργας, όσο κι αν είμαστε έμφορτοι από τις επιδράσεις της κοσμοπολίτικης καλοκαιρινής Πάργας, δεν είχαμε, μέχρι τώρα, την ευκαιρία να προσεγγίσουμε.

Το Βυζαντινό Μουσείο, το πρωί της επόμενης μέρας, μάς άφησε άφωνους από την εσωτερικότητα της τέχνης και τη λαμπρότητα των εκθεμάτων του.

Στο Πολεμικό Μουσείο νιώσαμε μικροί κι ασήμαντοι μπροστά στις μηχανές του θανάτου και ταυτόχρονα, αναλογιστήκαμε το τραγικά επίκαιρο: "Πόλεμος πατήρ πάντων".

Ευτυχώς, αμέσως μετά, αναβαπτιστήκαμε σε μια πανδασία χρωμάτων, στην εκλεπτυσμένη τέχνη των αριστουργημάτων που εκτίθενται στην Πινακοθήκη.

Ήταν μια καλλιτεχνική εμπειρία που έλειπε από τα παλιά της Πάργας.

Είχε προηγηθεί ένας τηλεφωνικός μαραθώνιος, προκειμένου να μας δεχτούν τόσο στο Μέγαρο Μουσικής όσο και στην Εθνική Πινακοθήκη.

Τόσο γι' αυτό, όσο και για την όλη επιμονή και υπομονή που έδειχναν, αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε το Διευθυντή του σχολείου μας, κύριο Γ. Δούρο και τους συνοδούς καθηγητές κυρία Σ. Καλοφώνου, κυρία Α. Γκιζέ και κύριο Φ. Μπουζούκη.

Μπράβο στο Λύκειο Πάργας!

Αναστάσιος Φωτίου Βουρεκά

* Η έκδοσή μας σου προτείνει να γίνεις μόνιμος συνεργάτης και ανταποκριτής στο χώρο σου στην Πάργα, αγαπητέ Τάσο. Γράφεις ωραία!

Αν νεαρά παιδιά σαν εμένα και τους "Οικολόγους" που η συνεργασία τους δημοσιεύεται σε άλλη σελίδα αγκαλιάσουν την έκδοσή μας, τι ανάγκη έχουμε εμείς αφού έχει εξασφαλισμένο το μέλλον της και θα φθάσει πολύ ψηλά.

Σ' ευχαριστούμε και περιμένουμε συνεργασία σου για το άλλο φύλλο.

Για να γνωρίσετε την Ελλάδα

Ένα διαμάντι στο Ιόνιο

ΠΑΡΓΑ

Η Πάργα είναι το γνωστότερο τουριστικό μέρος στις ακτές των δυτικών παραλίων της χώρας μας που βλέπουν προς το Ιόνιο. Μέσα σε πολλά άλλα γαλήνια και απάνεμα χωριά, η Πάργα έγινε γνωστή για την ιδιαίτερη γραφικότητά της και αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια σημαντικό τουριστικό κέντρο όπου συγκεντρώνει Έλληνες επισκέπτες. Χτισμένη στο μυχό ενός απάνεμου κόλπου έχει έντονο νησιώτικο χρώμα και περιβάλλεται από μικρά νησάκια που την προστατεύουν από τα "μπουγάζια" του πελάγους. Η μικρή αυτή ηπειρωτική πόλη είναι η αρχαία Ταρύνη του Πτολεμαίου και του Πλουτάρχου με παρουσία από πολλών αιώνων στην ιστορία του τόπου. Οι γραφικές και καθαρές παραλίες της την έκαναν γνωστή και έγινε τόπος παραδεισισμού και ευχαρίστησης διαμονής τους καλοκαιρινούς μήνες. Τα στενά δρομάκια της θυμίζουν τα νησιά των Κυκλάδων με τα τουριστικά μαγαζιά και τους ήχους της μουσικής που ακούγονται από διάφορα κέντρα διασκέδασης. Κατά μήκος της παραλίας της στα κοσμοπολίτικα εστιατόρια ή στα παραδοσιακά ταβερνάκια μπορεί να απολαύσει το γεύμα του αφήνοντας να τον λούσουν οι αδύναμες ακτίνες του ήλιου καθώς βασιλεύει πίσω από το πέλαγος. Χορευτικά κέντρα, ντισκοτέκ, ζαχαροπλαστεία, κινηματογράφος συμπληρώνουν τα μέσα διασκέδασης των επισκεπτών της. Η συγκοινωνία με την κοντινή Πρέβεζα και το Μαργαρίτι είναι τακτική. Παράλληλα μπορεί κανείς να φθάσει με ταχύπλοο σκά-

φη στις εκβολές του Αχέροντα ποταμού και από εκεί σε μισή ώρα με τα πόδια στο νεκρομαντείο.

Ακόμα με σκάφη και καΐκια φθάνει κανείς στα νησάκια που περιβάλλουν τον κόλπο της Πάργας, στην παραλία Βάλτου και στην παραλία Σαρακινίου. Την καλοκαιρινή περίοδο προγραμματίζονται δρομολόγια για τους Παξούς καθημερινά. Για την παραμονή του ο επισκέπτης μπορεί να εξυπηρετηθεί στα ξενοδοχεία, στο εκεί ευρισκόμενο κάμπινγκ ή στα ενοικιαζόμενα δωμάτια.

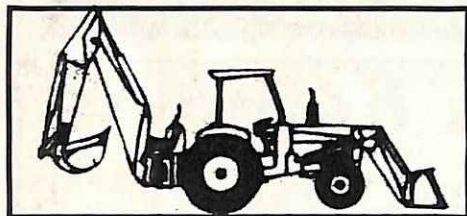
Ένα χαρακτηριστικό της Πάργας είναι το βενετσιάνικο κάστρο της χτισμένο σε βράχο που περιβάλλεται σχεδόν από παντού από θάλασσα. Από τους μεσαιωνικούς χρόνους η Πάργα αποτελούσε σημείο πρόσβασης των κατοίκων της Κέρκυρας μαζί με την Πρέβεζα και το Βουδρωτό. Χωρίς να υποταγεί στους Τούρκους βρέθηκε υπό την κατοχή των Ενετών μέχρι το 1797. Πέρασε κατόπιν στη γαλλική κυριαρχία και το 1815 ακολουθώντας την τύχη της Κέρκυρας υπετάγη στους Αγίους. Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας είχε γίνει το καταφύγιο Ελλήνων της Ηπείρου, εκεί κατέφυγαν οι Σουλιώτες μετά το ξεσπίτωμά τους από τον Αλή Πασά. Το 1819 οι Άγγλοι πούλησαν την Πάργα έναντι 150.000 λιρών στον Αλή Πασά των Ιωαννίνων. Οι κάτοικοι της πόλης αφού έκαψαν τα σπίτια τους και πήραν όλα τους τα υπάρχοντα και τα ιερά των ναών πέρασαν στην Κέρ-

κυρα. Εκεί μετά την παγκόσμια κατακραυγή οι Άγγλοι κατέδωσαν τα χρήματα του Αλή Πασά σε τράπεζα από όπου οι Παργιανοί και οι απόγονοί τους τουλάχιστον μέχρι το 1910 έπαιρναν τους τόκους. Όμως η Πάργα κατοικήθηκε αμέσως από άλλους Έλληνες και αργότερα απελευθερώθηκε, μετά την παράδοση των Ιωαννίνων το 1913 από τον ελληνικό στρατό. Είναι αξιοπερίεργο πως συνέβη και σε ένα μικρό μέρος μια μικρή πόλη της Ηπείρου πέρασαν Άλβανοί, Νορμανδοί, Ενετοί, Τούρκοι, Γάλλοι, Άγγλοι, Ρώσοι.

Στα αξιοθέατα που μπορεί να επισκεφθεί σήμερα κανείς περιλαμβάνονται εκτός του ενετικού κάστρου, το γαλλικό φρούριο που είναι κτισμένο επάνω στο νησάκι της Παναγίας που κλείνει τον κόλπο. Ακόμα τις εκκλησίες των Αγίων Αποστόλων, με σπάνια κειμήλια και της Αγίας Ελένης στις εκβολές του Αχέροντα. Τέλος την ερειπωμένη μονή των Βλαχερνών στο ακρωτήρι στην παραλία του Βάλτου. Με καΐκι ή και με τα πόδια πηγαίνει κανείς στο νεκρομαντείο, ένα οικοδόμημα με σειρές διαδρόμων σε περιοχή κοντά στο Μεσοπόταμο της Αχερουσίας λίμνης. Η Πάργα είναι ένα από τα πλέον ζωντανά μέρη της Ηπείρου και από τα πιο αξιολογά δέρετρα διαμονής.

Γιώργος Αποστολίδης

Σ.Σ: Στάλθηκε από αναγνώστη χωρίς να αναφέρεται το περιοδικό που δημοσιεύτηκε.

ΕΡΓΑ

Η Δημοτική αρχή της Πάργας εκτέλεσε τα έργα:

- Ο καθαρισμός του Κάστρου ολοκληρώθηκε. Το έργο ύψους 1,5 εκ. περίπου, εκτελέστηκε με αυτεπιστασία του Δήμου Πάργας.

- Συνεχές είναι το ενδιαφέρον του Δήμου για την ευπρεπή εμφάνιση του νεκροταφείου. Διατέθηκε κι εφέτο πίστωση 250 χιλ. δρχ. και με αυτεπιστασία έγινε καθαρισμός και συντήρηση.

- Ωραίες οι πικροδάφνες στο επαρχιακό δρόμο από διασταύρωση με Εθνική οδό μέχρι Πάργα, αλλά με την ανάπτυξη που είχαν πάρει δημιουργούσαν κινδύνους ατυχημάτων, αφού περιόριζαν το φάρδος του διαζώματος και την ορατότητα.

Γι' αυτό ο Δήμος της Πάργας με πίστωση 400 περ. χιλιάδων δρχ., και αυτεπιστασία τις κλάδεψε στη ρίζα.

Περατώθηκε η προσθήκη ορόφου στο Δημοτικό κτίριο "Πρώην Τελωνείο". Προορίζεται μελλοντικά να στεγάσει Δημοτικές υπηρεσίες.

- Ολοκληρώθηκε η υδροδότηση της Αγίας Κυριακής με κατασκευή δεξαμενής και εγκατάσταση πομώνας για την άντληση νερού, από τον κεντρικό αγωγό Κουμάσας στην παλιά δεξαμενή Αγίας Κυριακής.

Ετσι επιδόθηκε οριστικά ένα χρόνιο πρόβλημα. Το ύψος της δαπάνης ανήλθε στα 4 εκ. περίπου.

- Ολοκληρώθηκε ο ηλεκτροφωτισμός της επαρχιακής οδού από Λύχνος μέχρι Ανθούσα με την προσθήκη μετασχηματιστού και επέκταση του δικτύου σε τμήμα που έλλειπε στον Αγιο Γεράσιμο ύψους δαπάνης 1.850.000 δρχ. καθώς και την επέκταση του δικτύου από δεξαμενή στην Αντωνίου μέχρι κέντρο Διογέ-

ηλεκτροδότηση αυτή ωφελεί

την οικοδόμηση των δεξιά και αριστερά του δρόμου κτημάτων.

Ετσι η Πάργα και η Ανθούσα, λόγω μη ύπαρξης πολεοδομικών σχεδίων αναπτύσσονται οικιστικά σαν μακρινάκια κατά μήκος του επαρχιακού και των Δημοτικών και Κοινοτικών δρόμων, σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές πολεοδομικές διατάξεις. Για τα πολεοδομικά όμως της Πάργας θα έχουμε πλήρη ενημέρωση στο επόμενο φύλλο.

- Από τους εργατοτεχνίτες του Δήμου καθαρίστηκε ο αποχετευτικός αγωγός της παραλίας για να μπορέσει να λειτουργήσει κανονικά το καλοκαίρι και να δεχτεί τη μεγάλη ποσότητα των λυμάτων.

Από το Νομαρχιακό Συμβούλιο Πρόεδρος ψηφίστηκε το πρόγραμμα ΣΑΝΤ 2/1993 ύψους 1.384.757 εκ. Στην περιοχή του Δήμου Πάργας δόθηκαν οι πιστώσεις.

- Δήμος Πάργας - Υδρευση 7.5 εκ. δρχ. περίπου.

- Ανακαίνιση - Βελτίωση 5ης επαρχιακής οδού Πάργας - Ανθούσας - Αγίας προς Πέριδικα 9,2 εκ. περίπου.

- Ανακαίνιση επαρχιακού και βασικού οδικού δικτύου Νομού Πρόεδρος όπου συμπεριλαμβάνεται ο δρόμος Πάργας - Βάλτου με 40 εκ. Με την ευκαιρία θα πρέπει να τονιστεί πως οι εργασίες στο δρόμο αυτό εκτελούνται με γοργό ρυθμό και μέχρι τέλος Μαΐου απ' ό,τι πληροφορηθήκαμε θα έχει περατωθεί.

- Δημοτικό Σχολείο Πάργας. Προσθήκη 4 αιθουσών 28 εκ. περίπου.

Απομένει να ψηφιστούν οι πιστώσεις των άλλων προγραμμάτων. Εργα όμως στην περιοχή της Πάργας εκτελούν και άλλοι οργανισμοί όπως:

Η διαδικασία για την ίδρυση και λειτουργία του ΚΕΝΤΡΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΠΑΡΓΑΣ δεν έχει ολοκληρωθεί. Μόλις δημοσιευτεί στην εφημερίδα της Κυβέρνησης θα την αναδημοσιεύσουμε κι' εμείς.

Ο ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελούν οι: ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΓΗΣ εκπρ. σωπος Δήμου Πάργας σαν Πρόεδρος ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΣΧΟΔΗΜΟΣ εκπρ. σωπος Κοινότητας Ανθούσας. Αντ. πρόεδρος και μέλη οι ΙΩΑΝΝΗ ΧΑΜΑΛΟΓΛΟΥ, Δήμαρχος Πάργας ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΤΑΛΑΣ Πρόεδρος Κοινότητας Αγίας και ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΧΙΡΑΣ πρόεδρος Λιβαδάρειου σαν πρόσωποι των Ο.Τ.Α. τους στο Σύ. δεσμο.

Γραμματέας του Συνδέσμου είναι ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΚΑΡΠΟΥ.

Ο Σύνδεσμος περατώνει τα δύο μεγάλα έργα που εκτελεί με χρηματοδότηση του Ε.Α.Π.Τ.Α. (90% ΕΟΚ και 10% Σύνδεσμος).

- Ανακαίνιση - Βελτίωση 5ης επαρχιακής οδού Πάργας - Ανθούσας Αγία προϋπολογισμού 30 εκ.

- Κατασκευή οδού από ΠΑΡΙΣ - ΣΑΡΑΚΙΝΙΚΟ 20 εκ.

ΤΟ ΛΙΜΕΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΓΑΣ

Εργα που εκτελέστηκαν το 1992

- Μετατόπιση δικτύου της ΔΕ στην παραλία Πάργας, (δαπάνη 1.202.184 δρχ.).

- Επέκταση δικτύου της ΔΕΗ μ. ένδεκα στύλους στην παραλία Βαλτού. (Θέση Κορέμας), δαπάνη 1.681.854 δρχ.

Προγραμματισμένα έργα για 1993:

- Μελέτη υπό έγκριση έργου: "Ηλεκτροφωτισμός παραλίας Πάργας με παραδοσιακούς φανούς μέχρι την ΒΙΛΛΑ - ΡΟΖΑ". Προϋπολογισμός: 10,5 εκ. δρχ.

- Μελέτη υπό σύνταξη έργου: "Κατασκευή σιδηρών κερκιδωμάτων για την αντικατάσταση των υπαρχόντων από την πλατεία Ελευθερίας μέχρι το Ξενοδοχείο ΑΥΡΑ - ΕΛΛΗΝΙΑ". Προϋπολογισμός: 5 εκ. δρχ. περίπου.